

Від щирого серця вітаємо з Днем Збройних сил України наших мужніх і відважних військових та всіх, хто стоїть на захисті Батьківщини, охороняє її кордони, оберігає мир та спокій народу

3-6

ГАЗЕТА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

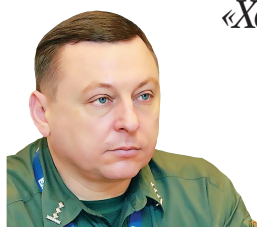
СУБОТА, 4 ГРУДНЯ 2021 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№234 (7102)

ЦИТАТА ДНЯ

ВОЛОДИМИР НІКІФОРЕНКО:

«Хочу відзначити високий рівень готовності до дій усіх суб'єктів нашої операції. Вважаю, ми впораємося з потоком незаконних мігрантів».

Перший заступник голови Держприкордонслужби про операцію «Полісся» у прикордонних з Білоруссю областях

«Омікрон» спричинив нові обмеження

ПОСИЛЕННЯ КАРАНТИНУ. Відчора в Україну заборонено в'їзд іноземцям та особам без громадянства, які прибули з Південно-Африканської Республіки, Республіки Ботсвана, Республіки Зімбабве, Республіки Намібія, Королівства Лесото, Королівства Есватіні, Республіки Мозамбік, Республіки Малаві. І тим, хто перебував на їхній території не менш як сім днів протягом останніх двох тижнів, повідомляє ДПСУ.

Норми карантинних обмежень не стосуються іноземців і осіб без громадянства, які постійно або тимчасово проживають в Україні, є подружжям або дітьми наших громадян, працівників іноземних диппредставництв і консульських установ, представництв міжнародних організацій, акредитованих в Україні, та членів їхніх сімей, інших категорій іноземців та осіб без громадянства за погодженням з МЗС.

Ця категорія людей підлягає двотижневій самоізоляції, якщо вони прибули з наведених вище країн. Термін самоізоляції розпочинається з моменту перетину державного кордону. Його не можна припинити раніше, відповідно до встановленого порядку.

ЦИФРА ДНЯ

32 662

електромобілі зареєстровано в Україні на 1 грудня. За чотири місяці приріст становить 3,2 тисячі. А до листопада — 854 одиниці

Шляху «умиротворення агресора» не розглядаємо

Прем'єр-міністр Денис Шмигаль запевняє, що пріоритетом залишається співпраця з НАТО як складова посилення нацбезпеки та обороноздатності

ГОДИНА ЗАПИТАНЬ ДО УРЯДУ. Бойовий дух високий, армію на 95% вакциновано, воїни готові за потреби дати гідну відсіч ворогові

Газета для тих, хто приймає рішення

Розпочалася передплата на 2022 рік. Передплату приймають усі відділення поштового зв'язку. Також її можна оформити на сайті: ДП «Преса» www.presa.ua ПАТ «Укрпошта» www.ukrposhta.ua

ОПЕРАТИВНО

друкуємо закони України, укази і розпорядження Президента, урядові рішення, адже більшість із цих документів набирають чинності саме з дня опублікування в «Урядовому кур'єрі»

ОБ'ЄКТИВНО

висвітлюємо діяльність глави держави, роботу Кабінету Міністрів, органів виконавчої влади в центрі та на місцях

КОМПЕТЕНТНО

на запитання читачів відповідають авторитетні спеціалісти: урядовці, юристи, учені, лікарі

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА

для ветеранів війни, пенсіонерів, чорнобильців, студентів

для інших передплатників та підприємств і організацій

на 1 місяць	40 грн	70 грн
на 3 місяці	120 грн	210 грн
на 6 місяців	240 грн	420 грн
на рік	480 грн	840 грн

Соціальний передплатний індекс 40227

УВАГА! Послуга за приймання передплати на 2022 рік — безкоштовна.

Передплатний індекс 61035

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 6 грудня 2021 року

USD 27.2981

за 1 долар США

EUR 30.8277

за 1 євро

RUB 3.7127 / AU 48296.89

за 10 рублів

AG 608.67

за 1 трійську унцію

PT 25945.48

PD 50354.89

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Шляху «умиротворення агресора» не розглядаємо

Любомира КОВАЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

Міністерство оборони має стати однією з найкращих корпорацій України з точки зору ефективності управління, а Збройні сили — одним із найкращих роботодавців. Слід перейти від тактичних рішень до системного розвитку фундаментальних спроможностей нашого війська. Саме так окреслив плани Міноборони на 2022 рік його очільник Олексій Резніков під час Години запитань до уряду у Верховній Раді. Попри короткий термін на новій посаді, він таки встиг вивчити ситуацію у Збройних силах під різними кутами зору.

Сюрпризів не буде

«Вдячні міжнародним партнерам, які почали говорити про загрозу російської агресії відкрито. А коли вони її зафіксували і визнали, ми пропонуємо сконцентруватися на формуванні спільної відповіді», — зазначив міністр.

У квітні й вересні цього року Росія стягувала до кордонів України понад 50 батальйонно-тактичних груп. Нині навколо нашої держави та в тимчасово окупованому Криму в постійній готовності перебуває 41 така група, з яких 33 — на постійній основі, а вісім додатково перекинуто до Криму. Сумарну кількість військ на території Росії й на ТОТ, які можуть залучити для ескалації, на сьогодні оцінюють у 94,3 тисячі осіб.

Росія вже почала зимові навчання поблизу України, активізувала розвідку, перевіряє зв'язок і здійснює заходи з маскування. А минулого тижня відбулося посилення танками та бронетехнікою угруповань у Брянській та Смоленській областях.

Міністр оборони Олексій Резніков ініціює поступову демілітаризацію посад у відомстві

У разі входження двох великих десантних кораблів Балтійського флоту в Чорне море їх загальна кількість зросте до дев'яти. Разом із катерами це дасть змогу супротивникові одночасно перекидати до 3 тисяч військовослужбовців та до 250 одиниць бойової броньованої техніки.

Міністр наголосив, що за цими маневрами спостерігають не лише українські військові, тож сюрпризів не буде. А наші війська зміцнюють напрямки за найбільшими ризиками. Розвідка аналізує всі сценарії, серед них найгірші. Вона зазначає, що вірогідність військової ескалації з боку Росії існує. І найвірогіднішим часом досягнення готовності до цього буде кінець січня 2022 року.

«Наголошую, ескалація — вірогідний сценарій, але не обов'язковий. І наше завдання — відвернути його. Тож маємо зробити ціну можливої ескалації неприйнятною для агресора», — наполягає Олексій Резніков.

Україна найбільше зацікавлена в політично-дипломатичному сценарії врегулювання. І жодних силових провокацій з нашого боку не може бути апіорі. Проте шляху «умиротворення агресора» не розглядають. І за потреби Україна дасть гідну відсіч.

Партнери на нашому боці

Після аншлюсу Білорусі в нас з'явилося понад тисячу кілометрів кордону, які потрібно пильно захищати, особливо взимку. Тому з координацією РНБО напрацьовано алгоритм взаємодії всіх силових структур у разі можливої гібридної атаки з території Білорусі.

Паралельно тривають інтенсивні консультації з міжнародними партнерами, зокрема з міністрами оборони США, Великої Британії та Ізраїлю. Заплановано розмову з канадським міністром, трьома європейськи-

ми міністрами оборони, роботу у форматі «Квадрига» з Туреччиною.

«Усі партнери, з якими я вже спілкувався, висловлюють повну підтримку України. А Рада Євросоюзу ухвалила рішення про посилення практичної співпраці з Україною в межах Європейського фонду забезпечення миру. ЄС спрямує 31 мільйон євро для наших шпиталів і посилення українських інженерних, кібер- та логістичних спроможностей. Це прецедент», — зазначив Олексій Резніков.

Щодо подальших планів, то нині стоїть завдання продовжувати зміни на краще в армії та надати цим процесам системності. А це реалізація реформи з перетворення Міноборони на ефективний цивільний орган влади.

«Найближчим часом плануємо затвердження нової структури міністерства, в якому почалася поступова демілітаризація посад. Військових буде сконцентровано в Генеральному штабі», — пояснив міністр.

До кінця року заплановано створення п'яти міжструктурних комітетів задля підвищення ефективності ухвалення рішень. Триває побудова прозорості й ефективної системи закупівель і комплексно-цифрова трансформація сектору оборони.

Найбільший бюджет за часи незалежності

Заплановано підвищення грошового забезпечення воїнів. На перший план має вийти прозора система управління кар'єрою військового, прив'язана не до посади, а до військового звання. До нього буде прив'язано і базову ставку грошового забезпечення. Одночасно буде перегля-

нуто штатно-посадові категорії, щоб роботу лейтенантів чи капітанів не виконували полковники. А оплата праці військових стане конкурентною в економіці. Мета — справедлива й прозора система заради залучення найкращих.

Обсяг ресурсів для Міноборони наступного року становитиме понад 148 мільярдів гривень — це найбільший бюджет відомства за всю історію незалежної України. Передусім слід подбати про кадри. І серед пріоритетів — забезпечення їх житлом. Акцент робитимуть на забезпеченні штатно-посадовим житлом під час служби й розвитку накопичувальних програм, які створять для військових можливість у певний момент придбати власне житло за дієвого сприяння держави. Це стосується форматів пільгової іпотеки, компенсацій, лізингу, інших форм. Міноборони вивчить можливості та запропонує пакет рішень протягом трьох місяців, пообіцяв його очільник.

Відповідаючи на запитання депутатів, міністр повідомив, що буде приділено увагу питанням розвитку контрактної армії та строкового призову громадян України на військову службу. Скасовувати призов поки що не планують, та, можливо, буде розглянуто питання скорочення його терміну.

Актуальні питання лунали у сесійній залі й до Прем'єр-міністра Дениса Шмигала. Відповідаючи на них, він пояснив, що змінами до держбюджету на поточний рік в ньому закладено 8 мільярдів гривень, щоб не менш як 8 мільйонів повністю вакцинованих українців змогли отримати тисячу гривень через «Дію». Для цього на засіданні уряду буде затверджено чіткий порядок використання цих коштів.

Цивілізовані країни мають об'єднуватися

БЕЗПЕКОВІ ВИКЛИКИ. Провідне місце в переліку безпекових викликів і надалі посідає агресія Росії проти України — грубе порушення зобов'язань, взятих РФ у межах Організації з безпеки і співробітництва в Європі. На цьому очільник вітчизняного зовнішньополітичного відомства Дмитро Кулеба наголосив під час головного щорічного заходу ОБСЄ — засідання Ради міністрів закордонних справ, представляючи міністрам держав-учасниць і партнерів ОБСЄ бачення України ключових подій 2021 року та їх впливу на загальноєвропейську безпеку.

Дмитро Кулеба привернув увагу колег до нарощування російських сил уздовж кордону з Україною, небезпеки нового російського вторгнення. Закликав мобілізувати зусилля на підтримку України та втілення комплексного пакета стримування РФ від нової хвилі агресії проти нашої держави.

Особливу роль у зусиллях з урегулювання російсько-українського збройного конфлікту відіграє Спеціальна моніторингова місія ОБСЄ в Україні, яка фіксує незаконну військову активність РФ на тимчасово окупованих частинах Донбасу. Україна представила проєкт підсумкового рішення Ради міністрів закордонних справ ОБСЄ з налагодження постійного моніторингу у прикордонних районах. Його підтримали делегації 36 держав-учасниць з 57 присутніх на заході.

Дмитро Кулеба взяв участь у заході «Кримська платформа: рух уперед», співорганізаторами якого разом з Україною виступили 23 держави. Міністр запропонував країнам-учасницям долучитися до пріоритетних проєктів у межах «Кримської платформи». Це зокрема розроблення сучасної політики невизнання спроби анексії, посилення ефективності санкцій, налагодження швидкої та скоординованої міжнародної реакції для захисту прав людини.

«Ми бачимо, що світу не байдуже до окупації та анексії Криму. Спільними зусиллями досягнемо, щоб ця небайдужість перемогла, а Крим повернувся до України», — цитує пресслужба МЗС слова міністра.

Партнерство України, Польщі та Литви зміцнюється

СПІВПРАЦЯ. У перші дні грудня 30 років тому Польща й Литва визнали незалежність нашої держави. Тому Президент Володимир Зеленський відзначив символічність переговорів, які він у форматі відеоконференції провів із президентами Литви Гітанасом Науседаю та Польщі Анджеєм Дудою.

«Те, що саме Польща й Литва визнали нашу незалежність одними з перших, — не випадковість. Сьогодні, коли Росія тимчасово окупувала частину української території — півострів Крим, коли в нас складна ситуація — війна на сході нашої держави, ви також першими підтримуєте Україну, наш суверенітет, незалежність і територіальну цілісність», — наголосив Володимир Зеленський.

Президенти обговорили й позитивно оцінили стан і динаміку міждержавних відносин, діяльність тристоронніх механізмів співпраці, стратегічний характер яких підкріплює конкретний і вагомий зміст взаємодії.

Лідери Польщі й Литви підтвердили повну підтримку курсу України на європей-

ську та євроатлантичну інтеграцію. Вони відзначили прогрес у здійсненні трансформацій, зокрема важливість кроків у боротьбі з олігархічними структурами, на шляху наближення нашої держави до стандартів членства в ЄС і НАТО.

Відбувся обмін оцінками ситуації на кордоні з Білоруссю. Президенти були одностайні щодо гібридного й штучного характеру міграційної кризи, яка потребує рішучої та скоординованої відповіді. Цю гібридну атаку названо прямою загрозою безпеці всієї Європи.

Володимир Зеленський поінформував про безпекову ситуацію навколо нашої держави, пов'язану з концентрацією російських військ та озброєння вздовж українського кордону. Окремо обговорено кроки, яких Україна вживає та має намір вжити для активізації процесу мирного врегулювання.

«Сьогодні ми пліч-о-пліч спільно працюємо над тим, щоб наш регіон був регіоном стабільності й безпеки», — наголосив Президент і подякував партнерам з «Люблінського трикутника» за це.

Глави держав були одностайні щодо важливості збереження скоординованого й дієвого санкційного тиску на РФ з боку міжнародної спільноти до повного відновлення суверенітету й територіальної цілісності України.

Було обговорено безпекову загрозу, яку становить «Північний потік-2» для регіону та Європи загалом.

За підсумками переговорів президенти схвалили спільну заяву. У документі, який оприлюднив Офіс глави держави, президенти України, Литви та Польщі підтвердили, що визнання відновлення незалежності України Польщею першою у світі та Литвою 30 років тому стало важливою віхою на шляху до повноцінного возз'єднання Європи. Що відносини стратегічного партнерства на основі спільних цінностей та інтересів успішно витримують випробування часом і надалі зміцнюються.

Сторони підтвердили підтримку подальшого розширення співпраці з широкого кола питань, зокрема в галузях безпеки, оборони, економіки, енергетики в межах «Люблінського трикутника». Литва та Польща підтвердили

своє повне сприяння членству України в ЄС і НАТО.

Президенти висловили особливу стурбованість у зв'язку з погіршенням безпекової ситуації та стабільності в регіоні й загрозами, зокрема гібридними, — наслідком російської агресії. Погодилися з необхідністю спільних зусиль для посилення стійкості до цих загроз заради протидії їм в ефективніший та скоординований спосіб.

Сторони й надалі виступатимуть за подальше зміцнення європейської енергетичної безпеки, вони висловили глибоку стурбованість проєктом «Північний потік-2». Його назвали викликом для безпеки європейського регіону. Висловили готовність спільно діяти задля протистояння монополізації європейського газового ринку Росією, яка використовує енергетику як геополітичний інструмент.

Президенти закликали міжнародне співтовариство посилити санкції проти РФ через її агресію проти України та ще раз закликали Кремль до деескалації ситуації шляхом відведення її військ від кордонів України та з тимчасово окупованих територій.

НАШІ ЗАХИСНИКИ

«Не бачу себе поза армією»

ЧЕСТЬ І СЛАВА. Командир 44 окремої артилерійської бригади імені гетьмана Данила Апостола полковник Роман Дудченко завжди з підлеглими і на бойових позиціях, і під час занять

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

«Вогонь запеклих не пече» — ці Шевченкові слова стали гаслом на наруканній емблемі 44 окремої артилерійської бригади імені гетьмана Данила Апостола. Військову частину сформовано в час, коли «Гради», «Смерчі» російської агресії спалювали вогнем українську землю, — 9 вересня 2014 року. У жовтні бригада вже виконувала бойові завдання в зоні проведення АТО. У тей гарячий період тоді ще майора Романа Дудченка призначили командиром 142 окремого артдивізіону. Створював його з нуля. Бойове хрещення підрозділу відбулося в боях за донецьке летовище. Нині Роман Дудченко має звання полковника і вже понад рік командує 44 бригадою, що дислокується в Тернополі.

Зростав у родині, де панувала дисципліна

Роман Дудченко дитячі та юнацькі роки провів у місті Суми. Батьки хоч і були робітниками, військову службу він обрав аж ніяк не випадково. Тато з матюком розлучився. Матері доводилося самій ростити сина. Робота спонукала її часто бути у відрядженнях, тож Романа виховували бабуся й дідусь. А дідусь був військовим у званні підполковника, обіймав посаду заступника командира з технічної частини авіаційного полку на Харківщині.

У домі панувала дисципліна. «Усе було розкладено по полицях, жили за чітким розпорядком дня», — розповідає Роман Дудченко. Крім навчання, були у хлопця певні хатні обов'язки.

У школі захоплювало вивчення англійської мови, мав відмінні оцінки. Але цікавився специфічним предметом — військовою допризовною підготовкою. Особливо коли на заняття приходили курсанти місцевого військового училища. Юнака приваблювала їхня форма, він уважно слухав розповіді про навчання в цьому закладі й курсантське життя. Каже, що це все «добре складалося в пазли обрання майбутнього фаху».

До обраної професії, вступу у військове училище готувався ще старшокласником. Ніде правди діти: дідусь теж прищеплював онукові любов до професії захищати Батьківщину.

«Мене ніхто не змушував вступати у військове, просто думки всіх членів родини збіглися з моєю», — стверджує Роман Дудченко. Проте обрав не авіацію, як дідусь, а артилерію. Спонукала до цього наявність у Сумах тоді вищого артилерійського командного училища. Знання здобував охоче.

Після закінчення училища отримав призначення у штаб тодішньої 26 артдивізії, що дислокувалася в Тернополі. Звідси за перерозподілом відбув на подальше проходження військової служби у Кам'янку-Бузьку на Львівщині в 361 протитанкову артилерійську бригаду. Молодого лейтенанта призначили командиром взводу батареї протитанкових керованих ракет. Через рік він уже командував батареєю. Тоді відбулася перша хвиля реформування Збройних сил України, і військову частину в Кам'янці-Бузькій ліквідували.

Далі на Романа Дудченка чекав Тернопіль, де саме формували 11 окрему артилерійську бригаду. Але вік цього військового з'єднання виявився нетривалим. Тоді, в часи проголошення позаблокового статусу України, який, як уже знаємо нині, нав'язала Росія через свою п'яту колону в нашому політикумі, свідомо знищували українську армію. Розформували й 11 артбригаду.

Так Роман Дудченко опинився в управлінні оперативного командування «Захід» у Рівному. Майже рік прослужив у штабі. Цікавився, чи, бува, в той час не хотілося офіцерові залишити військову службу й повернутися до цивільного життя. «Ні, Рубікон було перейдено, — відповідає. — Я себе тоді та й тепер не бачу поза армією. Адаптований до певного середовища, розумієш, прогнозуєш ситуацію, яка складається».

«Я з вами до кінця»

Від вибухів здригнувся 2014 рік. Російський агресор окупував український Крим, розпочав війну на Донеччині й Луганщині. Романа Дудченка призначили командиром 142 окремого артдивізіону 44 бригади. Був уже жовтень.

Пригадує, як став тоді перед строем, коротко розповідав про себе. До армії призвали військово-службовців за третього хвилию мобілізації. Люди, по суті, цивільні, поцікавилися: «Ви надовго? Адже ви вже п'ятий у нас командир». Відповів: «Я з вами до кінця, інакше й не буде».

Енергійно взявся за формування дивізіону в навчальному центрі в с. Старичі на Львівщині. Було важко. Відчував кадровий голод, офіцерів-професіоналів — одиниці, кістяк становили мобілізовані.

Починали створювати підрозділ з нічого, без попередньої основи. Дивізіон зайшов у зону АТО у середині січня 2015 року, саме в період активної фази воєнних дій.

Одягнули артилеристи вишиті сорочки й блузки. Командир 44 окремої артилерійської бригади полковник Роман Дудченко (третій ліворуч) з підлеглими на День вишиванки

Два місяці виконував поставлені завдання. Бойове хрещення цього підрозділу відбулося на позиціях за донецький аеропорт. Щоправда, у ближніх боях участі дивізіон не брав. Люди, які оточували тоді командира Дудченка, були патріотами, надихали. «Я став одним з них, прагнув вникнути в їхні проблеми, — ділиться думками командир. — На позиціях завжди був з ними».

Коли підлеглі бачать командира поруч, коли він з ними спілкується, цікавиться їхніми справами, вони розуміють, що процес керований, про них ніхто не забуває.

Жили в окопах. Позиції доводилося час від часу змінювати. Артилеристи загалом були непогано, згідно з нормами, укомплектовані речовим майном, засобами захисту, технікою. Тоді їх забезпечили найновішими КрАЗами. Але бойові будні підсували чимало нових проблем, потреби виникали щодня. Дуже допомогли бійцям волонтери, передусім генератори, отже вони мали світло. Душу фронтовиків гріла величезна підтримка всієї країни.

Тим часом кожна хвилина, година, день на війні — це набуття бойового досвіду, знань, на який треба зважати в подальшому, щоб вижили і командир, і його підлеглі.

Командир 44 окремої артилерійської бригади імені гетьмана Данила Апостола полковник Роман Дудченко

Батарея до виконання вогневого завдання готова

Теоретично все ніби легко й просто, а життя, конкретні воєнні події часто вносять корективи.

«Бойова техніка ламалася, нищилася, але її вдавалося відремонтувати, поміняти, головним же було зберегти людське життя», — зазначає Роман Дудченко. Особовий склад дивізіону весь повернувся з цієї фронтової дороги додому живим і здоровим.

Дивізіоном Роман Дудченко командував з 2014-го до 2017 року. Зі сходу країни підрозділ у складі бригади повернувся на Тернопільщину. Спочатку розташувався в місті Теребовля, а потім — у Тернополі. Три роки Роман Дудченко обіймав посаду заступника командира військової частини. Торік 30 вересня особовому складу 44 артбригади представили новопризначеного командира. І став ним полковник Роман Дудченко. Бригадні справи він приймав ще в зоні операції Об'єднаних сил. Рівно рік тому цьому військовому з'єднанню присвоїли почесне ім'я гетьмана Данила Апостола.

Під час воєнних дій артилеристи провели чимало бойових операцій. Цього року в лютому підрозділ 44 бригади після відведення їх від лінії розмежування в повному складі повернулися в Тернопіль, де постійно дислокуються з 2015-го.

Нині, відповідно до алгоритму відновлення боєздатності, бригада пройшла всі етапи бойового злагодження, доукомплектувала-

ся особовим складом, адже переважно короткострокові (пів року) контрактники звільняються, на їхнє місце приходять інші.

Певна річ, військова частина і тепер пропонує всім, хто хоче пов'язати життя з армією, посади рядового та старшинського складу. Постійно працюють мобільні агітаційні групи з територіальними центрами комплектування та соціальної підтримки, навчальними закладами, розповідають про службу, організовують екскурсії на територію бригади, представляють зразки озброєння. Артилеристи отримали відповідну бойову техніку. Є перспективи переозброєння зокрема українською самохідною гаубицею «Богдана», розробленою під натовський калібр 155 мм.

«Порівняно з армією зразка до 2014 року маємо що показати й чим захищати Україну», — каже комбриг. Запевняє, що 44 окрема артилерійська бригада завжди готова дати гідну відсіч ворогові.

«Сім'я тоді вчилася жити без мене»

Роман Дудченко — не лише вмілий, рішучий, завзятий командир, а й добрий, чуйний, турботливий чоловік і батько. Своє кохання Іванку зустрів у лейтенантській юності. У Кам'янці-Бузькій вона працювала в одній із крамниць неподалік будинку, де молодий офіцер винаймав житло. Каже, щойно побачив Іванку, вона одразу ж запала йому в душу. 25-річним покликав її до вінця.

Дружина подарувала коханому чоловікові вже двоє дітей, третю дитину носить під серцем. Первістком подружжя стала донька Юлія. Нині вона вже повнолітня. Син Денис народився у грудні 2014 року.

«Сім'я тоді вчилася жити без мене, — ділиться думками Роман Дудченко. — Казали мені: «Тримайся там, а ми тут триматимемося».

Батько інколи бере сина у бригаду. Денисові подобається тут бувати, каже, коли виросте, стане військовим. Треба сподіватися, що буде-таки військова династія Дудченків, яка й надалі житиме на захисті рідної України.

АРМІЙСЬКІ БУДНІ

«Війна — це робота, а не героїзм»

НА ЗАХИСТІ БАТЬКІВЩИНИ.

Українська армія перебудовується за стандартами НАТО

Що відбувається на передовій? У яких умовах воюють українські військові? Які вони, наші нинішні захисники? Про що мріють і яким бачать своє майбутнє? Сьогодні розповідаємо про службові будні підрозділів оперативно-тактичного угруповання «Північ»

Важко в навчанні — легко в бою

ВИШКІЛ. Силкові підрозділи, які захищають Луганщину, грамотно протидіяли наступу імовірного противника.

За легендою навчань, командування оперативно-тактичного угруповання «Північ» отримало донесення з розвідки, що ворог прорвав лінію оборони й почав наступ на наші позиції танковим підрозділом кількістю до 30 бронемашин. Командувач військ ОТУ «Північ» генерал-майор Віктор Ніколюк прийняв рішення застосувати один із своїх резервів для зупинення наступу ворога та перешкодити його просуванню у глибину української території.

На шляху пересування колони військової техніки ЗСУ супротивник підірвав міст. За наказом командира, понтонний взвод за короткий термін навіс понтонно-мостову переправу через водну перешкоду, чим забезпечив висування підрозділів резерву на визначені рубежі та своєчасне мінування танконебезпечного напрямку.

Після завершення завдання рухомий загін загородження атакував ворожий безпілотною, який скинув на колону саморобний вибуховий пристрій з імовірною радіаційною начинкою. Відділення радіаційної хімічної біологічної розвідки провело розвідку маршруту руху наших військ, яка виявила підвищений рівень радіації на місцевості. Колона української техніки терміново пройшла дезактиваційну обробку.

«Такі тренування проводимо щомісяця, додаючи нові елементи, опрацьовуючи різні аспекти протидії ворогові. Уже досягнуто високого рівня злагодженості у виконанні поставлених завдань, тому щоразу ускладнюємо завдання, навчаючи особовий склад діяти в умовах раптової зміни обстановки», — зазначив по закінченні навчань їхній керівник полковник Родіонов.

«Я на своїй землі!»

ПІД ОБСТРІЛАМИ. У фронтових Шумах, передмісті окупованої Горлівки, живе лише одна жінка. Це пані Ніна. Шуми влітку 2018 року визволили бійці 24 бригади й утримують досі. Люди покинули селище на початку війни, бо в нього часто влучає небезпечне вибухове залізничя різного калібру від російських окупантів.

Пані Ніна приїхала сюди 1933 року трирічною разом з батьками із Житомира. «Тоді такий голод був! — розповідає. — Ось батьки й поїхали на Донбас на шахти, бо тут ще можна було годуватися. Так і залишилися. Уже немає ні батька, ні мами. І шахти немає. Залишився тільки не чорний, а рудий терикон. А мені вже 91 рік».

Закінчивши школу, Ніна, як і інші жителі селища, пішла працювати на шахту. Тут і заміж вийшла — чоловік теж був шахтарем. Народила сина й доньку. Будиночок, в якому доживає віку під щоденними обстрілами, будувала сама, без чоловіка (про нього розповідає дуже мало).

Коли почалася війна, залишилася в цій хаті. Пересиділа тут усі обстріли — як каже, «всю війну». Потім тут тривалий час була сіра зона, вийти нікуди не можна було. Але старенька не переймається. Каже: «Я й раніше мало куди ходила. Усе, що мені треба, вирощую на городі. Син іноді допомагає, він живе в Бахмуті. А стріляють тут завжди. Учора і позавчора, наприклад, — дуже сильно. Я аж злякалася. Так близько від хати бахкало! Досі по моєму будинку ніколи не стріляли, бо він стоїть скраю села, далеко від інших. А ось у Шумах усі хати розбиті, жодної цілої немає».

На запитання, чому не виїде звідси в безпечніше місце, старенька відповідає просто: «Мені вже 91 рік. Куди поїду? Та й хату цю сама власними руками будувала, чому маю її кидати? Нової вже не куплю і не збудую. Доки зможу сама ходити та грубку топити, буду тут. Та й наші хлопці мене захищають. Кого мені боятися? Я на своїй землі».

Станіслав став військовим за власним бажанням ще 2010 року. Служив тоді на військовій базі, був на хорошому рахунку в командирів, мав авторитет серед ровесників. За велетенський зріст та легку вдачу отримав від друзів позивний «Ведмідь», який з честю носить.

Але почалася війна, і попросився на фронт. І хоч його не хотіли відпускати, Станіслав наполіг і зрештою потрапив на передову. Фронткову службу розпочав у третьому механізованому батальйоні славної 72 бригади. Його підрозділ тоді прикривав вихід воїнів з-під Іловайська. Станіслав брав участь у боях за Старобешеве. Там здружився з Андрієм (позивний «Мауглі») та іншими командирами.

У жовтні 2014-го батальйон Станіслава зайняв оборону в чистому полі поблизу Старогнатівки й Богданівки на одному з танконебезпечних напрямків. Супротивник постійно обстрілював його 7 роту, стріляючи по захисниках України з усіх можливих видів озброєння. Траплялися й зовсім критичні ситуації, коли доводилося відбиватися з трьох боків.

Узимку в степу захисникам України дошкуляли мороз та скажений вітер, пацюки й липкий донбаський глинозем, який розмокав від частих тут, у Приазов'ї, дощів і робився абсолютно непролазним. Ця особливість

тутешнього ґрунту слугувала для наших підрозділів і захистом від атак російських танків: ворожі бронемашини грузили в липкій багнюці й не могли рухатися далі.

У тих приазовських степах Станіславу довелося воювати два роки, прикриваючи Волноваху від нападів ворога. Брав участь у боях за Петрівське, Новоласпу, Білу Кам'янку. Тут втратив найкращого друга комбата «Мауглі», якого дуже цінував, зазнав численних контузій, які змусили його, на той час сержанта, покинути 72 бригаду й повернутися на певний час до своєї частини. Але оздоровившись, Станіслав повернувся на фронт — знову в піхотну бригаду.

«Звісно, тут все стало вже трохи не так, як я звик, — зізнається Станіслав «Ведмідь». — Змінилися навчальні військовослужбовців та їхнє забезпечення, поліпшилося харчування, набули досвіду командири й солдати. Змінилася і їхня мотивація: якщо в 2014—2016 роках ми прагнули лише перемоги за будь-яку ціну і не рахувалися ні з побутовими негараздами, ні з лютим ворогом, то тепер війна набула тривалого затяжного характеру і головною мотивацією для наших бійців стало вистояти, витерпіти. Війна стала більше нагадувати важку роботу, а не героїзм».

Змінилася й тактика дій, а з нею і облаштування позицій. Якщо раніше критично необхідно було густо закрити ділянки фронту ВОПами та спостережниками, то нині із цим завданням добре справляються камери відеоспостереження, безпілотної та інші види розвідки. Якщо раніше доцільніше було облаштувати тимчасові легкі спостережні пункти «кукушки» з підручних засобів і часто переносити їх на нові, несподівані для ворога місця, то тепер більше використовують надійні інженерні споруди, спроможні забезпечити захист життя і здоров'я військовослужбовців.

«Можливо, я й помиляюся, — підсумовує Станіслав, — бо раніше на все це дивився як солдат, ба-

чив лише частину загальної картини. Нині ж як головний сержант свого підрозділу мушу сам продумувати й займатися цим усім. Тепер дивлюся на ситуацію з висоти своїх років та фронтового досвіду, більше бачу, більше розумію. Часто розповідаю новачкам, як ми воювали на початку війни. Вони дивуються й не всьому вірять.

У майбутньому хочу продовжувати військову службу. Це те, що мені подобається. Вважаю, що захист Батьківщини — чи не єдине заняття, достойне чоловіка. Надто що нині сержантська вертикаль вибудовується за стандартами НАТО: сержантів поставлено на один щабель з офіцерами у військовій ієрархії. Сержант — основа війська».

Про армію мріяв із 13 років

БОЙОВИЙ ДОСВІД. Олександр навчався в гімназії міста Коростень на Житомирщині. Отримавши атестат, пішов у ПТУ вчитися на зварника. Хотів одразу до війська, але після школи мав лише 17 років. Щоб не втрачати часу, вирішив здобути корисну професію, а вже потім підписати військовий контракт. Строкову не служив — почав військову службу одразу по-дорослому, із фронту.

Про армію та війну знав від старшого брата, якого мобілізували 2014-го. Але він, відслуживши рік, не захопив нічого розповідати 13-річному підліткові. Сказав лише, що на фронті немає нічого цікавого. Воно тобі, брате, зовсім не потрібно. Та Олександр вирішив, що мусить сам спробувати солдатської каші, щоб скласти про військову службу власну думку.

«За два роки служби, — розповідає Олександр, — я здобув і базову військову освіту, й фахову. Був на навчаннях у Львові, навесні цього року — під Кримом на бойовому чергуванні, коли у росіян проходили там військові навчання. Нас туди послали на підсилення. Там відносно спокійно, не те що тут, на Донбасі, де перебуваю. Тут, на бойових позиціях, мені теж подобається: спостереження, бойова розвідка, бойовий до-

свід. Небезпечно, але дуже цікаво. Досвідченіші бійці навчають нас, ми передаємо свій досвід тим, хто прийшов пізніше».

До речі, Олександр сам навчає молодих, як поводитися зі зброєю, усунути неполадки, якщо зброя не стріляє, як переносити вогонь, влучніше цілитися, пристрілювати зброю. Вчиться й сам у досвідченіших бійців, які служать з 2012-го чи 2015 років, які бачили руйнування армії та її відродження, як вона стала сильною.

«Дуже радує, — веде далі Олександр, — що нині до війська приходять хлопці, які і в школі добре вивчали предмет

«Захист Вітчизни», пройшли тримісячне навчання із загальної підготовки. Вони вже трохи знають основні види озброєння та вимоги військового статуту, військові звання і структуру військового підрозділу. Про побутові речі на фронті — як краще пересуватися позиціями, де розмістити вогневі точки та інше, нам розповідають зазвичай ті, кого ми змінюємо. Кожна позиція має особливості. Десь можна пройти спокійно, десь треба пригинатися, десь пересуватися бігцем. Десь можна вмикати світло ліхтарика, а десь краще навіть телефон вимкнути, щоб раптом не засвітився монітор».

Олександр переконався, що хлопці на фронті дорослішають дуже швидко, стають уважними, дисциплінованими, витриманими, тренують пам'ять, привчаються шукати різні рішення однієї проблеми. Воїни вчать облаштовувати по кілька шляхів підходу на спостережники і відходу з позицій, опрацьовують різні маршрути пересування, варіанти поведінки.

«Змінилося ставлення до командирів, — підсумовує хлопець. — Пам'ятаю розповіді, як на початку війни солдати не довіряли командирам, відмовлялися виконувати накази: наприклад, не хотіли копати укриття тощо. Тепер бачимо, що у нас дуже достойні, досвідчені командири. Вони мають кілька років бойового досвіду, хтось воює з 2014-го, а службу починав ще раніше. Вони чотири-п'ять років навчалися у військових вишах, тож ми довіряємо їм.

Уся наша рота дуже поважає командира і комбата. Це не тільки моя думка.

А людям в мирних містах хочу сказати таке: хто хоче випробувати себе на фронті, нехай приходить. Після завершення цієї ротації хочу піти вчитися і продовжувати військову службу. Захищати свою землю, свій народ — це те, що мені подобається».

У НАДІЙНИХ РУКАХ

Це один із найвищих показників у співвідношенні не лише до загальної чисельності ЗСУ, а й порівняно з багатьма арміями світу. Представниці слабкої статі служать танкістками, артилеристками, командирами рот, взводів тощо. Офіцерські погони носять нині майже 5 тисяч жінок, 25,7 тисячі — особи рядового, сержантського та старшинського складу, майже 1,2 тисячі — курсантки.

Вегутивши до лав Збройних сил, українки демонструють усьому світові, що можуть нарівні з чоловіками боронити державу, нести нелегку службу на фронтах. Радниця Головнокомандувача ЗСУ з гендерних питань Вікторія Арнаутова зазначає, що на посадах командирів взводів нині служать 109 жінок, командирів рот — 12, начальниками відділень — 714, відділів — 75, начальниками управлінь — п'ять представниць слабкої статі. А головного інспектора головної інспекції Міноборони полковника Тетяну Остащенко призначено командувачкою Медичних сил ЗСУ.

Статус учасника бойових дій отримало понад 13 тисяч жінок, а державні нагороди за час проведення операцій АТО/ООС — 257, дев'ять з яких — посмертно.

Начальник служби зв'язків із громадськістю 14 окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого капітан Надія Замрига — одна з військовослужбовиць ЗСУ. Народилася у Володимирі-Волинському на Волині в сім'ї військових. Батько, брати, племінник — усі носили однострій. Перше, каже, що запам'яталося після появи на світ, — батьків військовий кашкет. Пізніше — військове містечко, військова частина, куди бігала до татка (на той час 51 меха-

Вечірні сукні одягають рідко

НАРІВНІ З ЧОЛОВІКАМИ.

У Збройних силах України
служить нині понад 32 тисячі
військовослужбовиць
та цивільних працівниць

нізована дивізія, в якій батько служив майором, начальником штабу артилерійського полку), виїзди з ним на полігони.

Середню школу Надія закінчила зі срібною медаллю і вступила до Української академії друкарства у Львові, яку закінчила 1997 року. «З вересня 1998-го розпочалося моє журналістське життя: спочатку працювала кореспондентом приватної газети у Володимирі-Волинському (на ті часи велике диво для ЗМІ). 2004-го перейшла на місцеву телестудію, в якій вже наступного року стала редактором. Досвіду роботи там набула величезного, що й дало змогу 2009 року за кошти однієї з міських громадських організацій створити ще одну міську газету. Працювала за сумісництвом редактором і на телебаченні, і в газеті».

Пані Надія каже, що задоволення своїм життям: «Не говорити гучних фраз, але до 2014 року відчула, що, мабуть, вичерпала се-

бе в цивільній журналістиці. Після кількох поїздок на схід України в перший рік війни зрозуміла, що треба змінювати життя. У лютому 2016-го оформила документи, поставила підпис у контракті й пішла служити в механізовану бригаду, де на той час ввели у штати пресслужби».

У березні 2016 року Надія вперше виїхала на передову. Той день, каже, запам'ятала назавжди: «Поїхала з командиром бригади на позиції в Мар'їнку, аби зорієнтуватися на місці, де і які стоять підрозділи, познайомитися з людьми. Командиром бригади тоді був полковник Олександр Жакун, який дав чіткі інструкції: «Я їду швидко — ви теж, біжу — ви за мною, уважно дивіться під ноги і все помічайте». Наприкінці інструктажу попередив, що на цій ділянці фронту активно діють снайпери.

Я зосередилася: їду, дивлюся, помічаю. Але жіноча натура взяла

гору над безпекою: того дня вперше взула нові берці, й дуже шкода було їх забруднити багнюкою, тож вирішила обійти одну з калюж. Доки роздивлялася, як те зробити, відчула шалений удар в голову — аж зірочки засвітилися перед очима. Перша думка — ось і все, Надю, навоювалася, певно, снайпер тебе поцілів. Але одразу ж промайнула інша думка: якщо я здатна мислити, то це ще не снайпер».

Насправді все було дуже банально та смішно. Доки Надія шукала сухе місце для нових берців, не помітила газової труби на шляху, в яку і вдарилася головою (на Донбасі вони ідуть поверх землі на висоті 1,5—2,5 метра). Відтоді капітан Замрига не шкодує взуття. Як і не рахує написаних матеріалів. До речі, за підтримки командира бригади пані Надія разом з офіцером служби зв'язків з громадськістю старшим лейтенантом Катериною Литвинчук випускає бригадну газету «Волинський щит», яку

в межах співпраці безплатно друкує редактор газети «Наше слово» Олександр Назаренко з місті Мена Чернігівської області. Крім написання власних друкованих матеріалів, доводиться працювати із представниками ЗМІ, зокрема на передовій. А це сотні сюжетів, прямих етерів, радіоетерів. Прес-офіцер веде фото- та відеоархів бригади, освоює відеомонтаж для створення документальних відеоматеріалів про 14 бригаду.

«Із березня 2016 року вже п'ять ротаций провела: одну — на Донеччині й чотири — на Луганщині, — ділиться Надія. — Невимовно важко було цивільного 2014 року, коли наш Володимир-Волинський захлинявся слезами та болем, зустрічаючи зі сходу труни із загіблими хлопцями. Стало ще важче, коли в армії гинули побратими, з якими кілька днів перед цим робила сюжет. Найбільше ненавиджу себе, коли доводиться ставити у фотозопі на фото хлопців чорну стрічку».

Нині Надія Замрига перебуває на відпочинку. Може більше уваги приділити 16-річній доньці Вероніці (мама називає її ще «3 в 1»: моє щастя, моя любов та моє життя, а також маминим відтвореним Всесвітом).

«Самостійне, відповідальне, цілеспрямоване дитя, — каже пані Надія, — з дуже чіткими життєвими орієнтирами та принципами. Вона навчила мене правильно виконувати Гімн України, притискаючи кулак до серця, а також вивчити напам'ять молитву націоналіста. Що ж стосується планів... Мрію про маленьку хатинку, біля якої буде багато квітів, і про притулок для котів і собак, яких лікуватиму та прилаштовуватиму в добрі руки».

Нульова позиція на фронті

НА ПЕРШІЙ ЛІНІЇ. Що відбувається на одній з найтепельніших ділянок передової — поблизу шахти «Бутівка»?

Рідко яке зведення штабу ООС обходиться без тривожних повідомлень з району шахти «Бутівка». На ще зовсім недавно успішному підприємстві, де видобували понад 600 тисяч тонн унікального вугілля на рік, тепер копають укриття від мін та снарядів, якими щедро поливають цю місцину російські найманці та їхні посіпаки з так званої ДНР. І замість чорного золота «Бутівка» відправляє в госпіталі поранених, а рідним та близьким з обох боків фронту — труни із загібленими. Лише в січні — лютому 2015 року поблизу копальні загинули майже 50 наших героїв. Цей список можна доповнити іменами українців, які поклали голови тут 2014-го, 2016—2020 років. Навіть 2021-го біля «Бутівки» загинув військовослужбовець із 72 бригади «чорних запорожців», а його побратим зазнав важкого поранення.

Нині шахта «Бутівка» (точніше, вентиляційний ствол, який залишився від неї після масованих обстрілів з російських танків, артилерії та «Градів») — один із форпостів, на якому тримають оборону українські воїни. ЗСУ, попри втрати та важку ситуацію на фронті, захищають кожен клаптик цієї місцини. Нині тут во-

ює 25 окрема повітрянодесантна Січеславська бригада. Командир одного з її підрозділів Вадим каже, що останніми днями ворог поводить досить агресивно, постійно прострілюючи територію та ведучи розвідку наших позицій з безпілотників. Десантники вгризлися в землю (з 2015 року, коли наші воїни відвоювали в бойовиків вентиляційний ствол копальні, тут не залишилося жодної цілої будівлі) й роблять усе, щоб не дати окупантам жодного шансу просунути вперед навіть на крок.

«Кожен боець має досвід ведення війни в таких умовах, — Вадим міцно стискає автомат. — Я, наприклад, бойовий шлях десантника розпочав 2016 року, коли 18-річним пішов захищати Батьківщину у складі повітрянодесантної бригади. Першу ротацию відбув в одному з найгарячіших місць Донецької області — селищі Зайцеве. Тут оцінив справжні масштаби російської агресії й твердо вирішив після повернення підрозділу в пункт постійної дислокації вступити до військової академії в Одесі».

Вадим розповідає, що під Зайцевим не було дня, щоб російські найманці не відкривали вогонь. Удень і вночі не замовкають черги ворожих автоматів та ар-

Бійці, які боронять шахту «Бутівка», поважають своїх командирів — молодих офіцерів Назара та Вадима

тилерійські обстріли. Важко було зрозуміти, чому так звані захисники «рускава міра» спрямовували тонни смертоносного металу в домівки мирних людей, яких вони нібито прийшли захищати від «нацистів»? Наявні люди, зруйновані будинки, слюзи, жах, смерть, чорний дим пожеж та вихив — усе це настільки вразило та обурило Вадима, що він вирішив воювати на Донбасі, доки на ньому не залишиться і сліду окупантів.

«Після закінчення вишу в Одесі повернувся в рідну бригаду, до побратимів. Велика вдячність усьому викладацькому складу академії за ті знання, що здобув. В умовах зіткнення з ворогом вони вкрай важливі, а із власним досвідом — безцінні. Особливо в нашій фронтівій ситуації, коли відстань до агресора — менш як кілометр і ти відповідаєш не тільки за себе, а й за життя підлеглого особового складу. Для будь-якого командира найголовніше

— це люди. Саме тому весь вільний час удосконалюємо тактичну підготовку, інженерну, антіснайперську та обов'язково фізичну».

Такої самої думки про нинішні завдання десантників і однополчанин Вадима молодий офіцер Назар. Його добре знають не лише в частині, а й по той бік фронту. Достроково закінчивши військовий виш, Назар відразу вирушив на Донбас. Він полюбає говорити, що справжній десантник — не той, хто стри-

бає з парашутом, здійснює марш-кидки, а хто морально стійкий та патріотично налаштований. «Це, на мою думку, важливо для підрозділу, командира, солдата. Новітня зброя працюватиме лише тоді, коли воїн буде добре підготовлений. Передовсім психологічно. За рахунок цього ми й виграємо на фронті».

Шахта «Бутівка» — найближча до Донецька українська позиція. Наші воїни кажуть, що тут навіть дихання ворога відчутне. Особливо тоді, коли починаються обстріли. Ворог не раз намагався відвоювати цю місцину, майже повністю відкрити для нього. Але наші армії навчилися воювати і за таких обставин, вмівши використовувати залишки будівель, фактично руїни, насамперед як захист від куль, снарядів та осколків.

«Бутівка» — найкоротший шлях для наступу на лігво бойовиків Донецьк, тому вона має велике стратегічне значення для наших військ. І бійці кожного підрозділу, який тримає оборону біля копальні, добре це розуміють, тому жорстка дисципліна — найголовніша вимога до оборонців. А ще — чітка взаємодія із сусідами із промзони, де теж воюють десантники Січеславської бригади.

ВОНИ ЗАХИЩАЮТЬ БАТЬКІВЩИНУ

«Мамин голос додав мені сили»

НЕЗЛАМНИЙ. Рівнянин Ігор Медведюк провів на передовій уже 1140 днів і ночей

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

Сержант розвідувального взводу львівської 80 окремої десантно-штурмової бригади Ігор Медведюк — один з героїв фільму «Луганський форпост», створеного за підтримки Держкіно. Небагатослівний скромний хлопчина, ще майже дитина, але з яким проникливим поглядом, з якою незгасною вірою в Україну!

«То бодай сходи у храмі поцілую!»

Коли 8 квітня 2014-го 80 спеціальна аеромобільна бригада враз стала десантно-штурмовою і отримала наказ узяти під оборону луганський аеропорт, Ігореві було 19. Він, як і бували в бувальцях командири, думав, що їде на тиждень, згодом — що на місяць. Але оборона тривала 146 днів і ночей.

Їжу наші спочатку скидали для них із гвинтокрилів, але ворог збивав їх. Згодом захисників рятували літні дощі та ящірки, що пробігали мимо. А ще підтримка рідних, яким у серпні можна було зателефонувати лише з однієї найвищої точки, та й то з перебоями. «І коли з десятої спроби дзвінок доходить і ти нарешті чуєш мамин голос: «Алло, сину!» — це, повірте, найбільше у світі щастя», — каже Ігор у фільмі.

Військові розповідають, як вузесеньким коридором поміж обстрілами з обох боків вони виходили з аеропорту, що його ворог перетворив на місиво. «Я до останнього не вірив, що ми звідти вийдемо, тому взяв із собою гранату Ф1, аби, раптом що, не потрапити в полон. Але всі вийшли живими», — лунають слова Ігоря Медведюка у фінальних кадрах.

Вони прийшли в українське Щастя. Там мирно гуляли люди, працювали магазини. І то було неймовірним щастям — з'їсти морозиво на своїй землі!

У цей час удома, в Рівному, вели відлік земного часу. Коли 1 вересня Ігор нарешті з'явився в мережі після кількох днів паузи, батько вигукнув: «Побіжу до церкви свічку поставлю!» — «Та там зачино, понеділок сьогодні», — зорієнтувалася мама. «То бодай сходи у храмі поцілую!» — випурхнув, наче на крилах, батько.

«Вітаємо Героя!»

А вже наступного дня вся сім'я поїхала до Львова: там урочисто зустрічали захисників луганського аеропорту. Ігор Медведюк, якого запросили до слова, сказав, що йому найбільше шкода батьків, які чекають на синів удома, бо то чекання важке. Ці його слова пролунали в усіх новинах. А якою теплою була зустріч у Рів-

ному: сусіди об'язали під'їзд кульками й написали: «Вітаємо Героя!» І вибудували живий коридор, аплодуючи.

Ігор з дитинства займався боксом, посів на змаганнях в Україні друге місце. А ще колекціонував ордени, медалі, кашкети, і все це акуратно розвішував у своїй кімнаті. Тож після технікуму вирішив піти служити за контрактом, обравши 80 бригаду. Пригадує, як у листопаді 2013-го ми їхали до Львова на його присягу. «Чого ви плачете, мамо? Таж війни немає», — сказав тоді син», — пригадує Оксана Медведюк.

«У нього зникло відчуття страху»

Та вже невдовзі війна підступно увірвалася в Україну. І саме 80 бригада — на передовій із перших днів. Ігор Медведюк, нині лейтенант, командир взводу, пройшов уже шість ротаций на сході. Він заочно закінчив Національний університет водного господарства та природокористування. А мама... Вона просто рахує дні, які син віддав Вітчизні на передовій, — усього 1140. Але цей відлік не зупиняється. І звісно ж, мати радіє, що її сина цінують і поважають: два роки тому він отримав орден «За мужність». А його просто так не дають. А ще потрапив на омріяні міжнародні

змагання-навчання десантників на базі «Миротворець» у Німеччині. Там Ігор віджався 270 разів і переміг усіх.

«Про певні проблеми, що були на початку війни, довідувалася від кого хочете, тільки не від Ігоря. У нього завжди все гаразд, а все інше — вигадки, — ділиться мама. — Ми пишаємося сином, доля якого, вважаєте, сформувалася на війні. Хочу мати невістку, онуків. Ігор начебто й не проти, але каже, після того, як визволимо Україну. Нещодавно був у відпустці. Знаєте, що помітила? В нього майже зникло відчуття страху, а наші повсякденні проблеми — для нього зовсім не проблеми. Отак він тепер дивиться на життя, такими мірками його міряє. Це вже зовсім не той хлопчик, який щойно прийшов на службу. Це мужній воїн, на плече якого можемо опертися ми і Україна».

Мудро й глибоко сказано. У матерів тут, на мирній території, своя війна — із власним сумлінням. Бо як знайти душевну рівновагу, коли телефонує Ігор і просить: «Мамо, допиши в записці за упокій мого друга». І намагається не помічати однолітків, які просиджують час у ресторанах.

Якось священник сказав їй: «Не навчися з цим жити — пропадеш». І вона вчиться: непросто, зі слезами. Але з глибоким розумінням того, що потрібна сино-

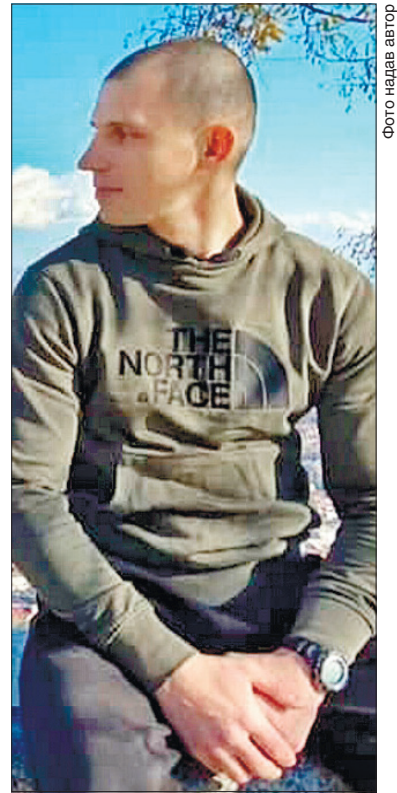

Фото надав автор

ві, його майбутнім дітям та онукам. Від себе додаю, що і всім нам, і Україні.

Нині командир взводу 80 окремої десантно-штурмової бригади Ігор Медведюк гартує своє тіло на міжнародних навчаннях у Грузії. Мабуть, там зустріне День Збройних сил. Кажу «тіло», бо незламного українського духу в нього стільки, що й із нами поділитися може. Звісно, першою його привітає мама. І оте очікуване «Алло, сину...» знов подарує йому найбільше у світі щастя.

Війна і мир Антоніни Воскобійник

ПОКЛИКАННЯ. Колишня військова успішно працює на ниві правової допомоги

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

У Катеринополському бюро правової допомоги на Черкащині завжди людно. Сюди приходять чимало людей із проблемами, які юристи допомагають розв'язати. Одна з працівників бюро — Антоніна Воскобійник. Їй подобається працювати з людьми, роз'яснювати норми законодавства, бачити в очах надію на можливе позитивне вирішення наболілого. Однак мало хто з відвідувачів здогадується, що недавно Антоніна захищала їх не в юридичній галузі, а обороняючи військові позиції в зоні проведення ООС. Три роки вона служила за контрактом у взводі артилерійської розвідки. А потім, приїхавши додому, фахівці центру зайнятості допомогли знайти роботу за спеціальністю.

Бути максимально корисною

Як же потрапила на фронт тендітна дівчина з Катеринополя? Розповіла, що не змогла байдуже спостерігати за подіями на сході України:

— У 2016—2017 роках я працювала у військовому комісаріаті, бачила демобілізованих, спілкувалася з ними. Дізнавала-

Фото надав автор

За першої потреби Антоніна готова повернутися у військо

ся, як ведеться на передовій, як відбуваються бої в зоні АТО. Багато хто після повернення із фронту знову виявляв бажання поїхати на схід і взяти в руки зброю. Одного разу виникла думка: чому сама не можу спробувати стати на захист Батьківщини, адже я така сама, як інші люди, що пройшли через це. Так з'явився ентузіазм. Взяла направлення в одній із бригад, де було на той час уже чимало знайомих, мені підібрали посаду, де я могла бути максимально корисною. Зрештою наша брига-

да опинилася на Донеччині. Першого разу перебувала там близько сім місяців, потім — ротация. Наступного року зайняли позиції в іншій зоні АТО й перебували там дев'ять місяців.

— Чи не лякали складнощі військового життя?

— На той момент якимось не замислювалася про проблеми. Та й ніколи було — керівництво ставило завдання, які потрібно було виконувати. Намагаєшся зробити все максимально якісно, адже від твоєї роботи там багато залежить, іноді навіть життя та

здоров'я тих, хто поряд. З досвіду скажу, що військові досить швидко пристосовуються до умов — іноді, на перший погляд, зовсім не сприятливих та не зручних. Усе залежить від бажання бути корисним у війську, мети, заради якої йдуть у солдати.

— Чи важко було знову повернутися до мирного життя?

— Для мене це було досить складно. Після постійного напруження на передовій, небезпеки, а разом з тим і військової дисципліни та відчуття ліктя товаришів по зброї важко було знайти себе в цивільному житті. Після пережитого вже по-іншому дивинися на світ, бачиш людей. Потрібен час, щоб призвичаїтися. Минуло після того більш як рік, але й досі відчуваю, що не перебувала на всі сто відсотків.

Перехід до мирного життя у кожного власний

Адаптацію до мирного життя, Антоніна знає із власного досвіду, кожна людина переживає по-своєму. На її думку, такою має бути й допомога — індивідуальною для кожного. Держава намагається сприяти, є багато програм та закладів, зокрема санаторіїв, що їх відвіду-

ють учасники АТО/ООС. Є психологічна підтримка, доступна фізична реабілітація. Свій секрет успішної адаптації дівчина пов'язує із власним переконанням: упевнена, якщо в майбутньому буде потреба в її допомозі — обов'язково повернеться у військо. Тепер свою активність та небайдужість застосовує на бажаній з дитинства юридичній роботі. А це стала соціальним партнером служби зайнятості й регулярно бере участь у заходах для безробітних, семінарах і надає безоплатні консультації та роз'яснення з правових питань.

Про Антоніну Воскобійник та її життєві стежки дізнався від фахівців обласного центру зайнятості. Там розповіли й про активну життєву позицію дівчини. Зовсім не типовою безробітною була Антоніна, коли молода жінка з посвідченням учасника бойових дій у вересні 2020 року звернулася по сприяння у працевлаштуванні до Катеринополської філії. Молода випускниця Одеської юридичної академії після трьох років військової служби хотіла допомогти людям і в цивільному

житті. Під час співбесіди з кар'єрним радником разом розробили індивідуальний план працевлаштування, який передбачав участь у семінарах, тренінгах та мотиваційних заходах. І це дало результат. На подане Антоніною резюме на заявлену вакансію юриста Центр з надання безоплатної вторинної правової допомоги відгукнувся позитивно.

— Пройшла співбесіду з майбутнім керівником і влаштувалася на роботу, — розповіла дівчина. — Тепер надаю людям безоплатну первинну та вторинну юридичну допомогу під егідою Міністерства юстиції. У Катеринополі відкрито бюро такої допомоги. Нині найчастіше люди звертаються по роз'яснення змін у земельному законодавстві, не рідкість — питання із сімейних прав, трудового законодавства. Для мене ця робота нескладна, бо знаю, де шукати інформацію і як її правильно застосувати. Багатьом людям вдалося допомогти. Були приклади й адвокатських послуг, коли бюро правової допомоги представляло інтереси громадян у суді.

Насамкінець. Наприкінці зустрічі дівчина зізналася: вдячна долі за те, що воювала на сході, адже там знайшла коханого. Спочатку не вірила, гадала, що так не може бути й життя просто її випробує. Але впевнилася в почуттях і тепер з нетерпінням чекає кожної зустрічі з обранцем, який обороняє державу.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення суддів

Відповідно до частини п'ятої статті 126, частини першої статті 128 та підпункту 2 пункту 16¹ розділу XV «Перехідні положення» Конституції України, частини шостої статті 147, абзацу першого пункту 3 і пункту 40 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про судоустрій і статус суддів» **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

- Призначити у місцевих загальних судах на посади:
 - судді Дрогобицького міськрайонного суду Львівської області КОВАЛЯ Романа Григоровича;
 - судді Тальнівського районного суду Черкаської області ДЬЯЧЕНКА Дмитра Олександровича.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
1 грудня 2021 року
№ 610/2021

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення судді

Відповідно до частини п'ятої статті 126, частини першої статті 128 та підпункту 2 пункту 16¹ розділу XV «Перехідні положення» Конституції України, частини шостої статті 147, абзацу другого пункту 3 і пункту 40 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про судоустрій і статус суддів» **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

- Призначити КУЧЕРЯВУ Оксану Олександрівну на посаду судді господарського суду Донецької області.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
1 грудня 2021 року
№ 611/2021

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення суддів

Відповідно до частини п'ятої статті 126, частини першої статті 128 та підпункту 2 пункту 16¹ розділу XV «Перехідні положення» Конституції України, частини шостої статті 147, абзацу першого пункту 3 і пункту 40 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про судоустрій і статус суддів» **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

- Призначити у місцевих загальних судах на посади:
 - судді Іллінцевого районного суду Вінницької області ШЕЛЮХОВСЬКОГО Миколу Вікторовича;
 - судді Новомосковського міськрайонного суду Дніпропетровської області ДУБОВЕНКО Ірину Геннадіївну;
 - судді Артемівського міськрайонного суду Донецької області РЕШЕТНЯКА Ігоря Володимировича;
 - судді Мукачівського міськрайонного суду Закарпатської області ЗАБОЛОТНОГО Андрія Миколайовича;
 - судді Енергодарського міського суду Запорізької області БІЗЯЄВУ Надію Олегівну;
 - судді Михайлівського районного суду Запорізької області ОЛІЙНИКА Максима Юрійовича;
 - судді Ірпінського міського суду Київської області КУХЛЕНКА Дмитра Сергійовича;
 - судді Зарічненського районного суду Рівненської області СВИТЛИЧНОГО Романа Вадимовича;
 - судді Глибочького районного суду Чернівецької області ЦУРКАНА Віталія Васильовича;
 - судді Дарницького районного суду міста Києва ЗАРУБУ Петра Івановича.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
1 грудня 2021 року
№ 612/2021

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 28 жовтня 2021 р. № 1244
Київ

Про утворення Міжвідомчої робочої групи з вирішення проблемних питань діяльності суб'єктів господарювання державного сектору економіки, функції з управління якими здійснює Кабінет Міністрів України

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

- Утворити Міжвідомчу робочу групу з вирішення проблемних питань діяльності суб'єктів господарювання державного сектору економіки, функції з управління якими здійснює Кабінет Міністрів України, у складі згідно з додатком.
- Затвердити Положення про Міжвідомчу робочу групу з вирішення проблемних питань діяльності суб'єктів господарювання державного сектору економіки, функції з управління якими здійснює Кабінет Міністрів України, що додається.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 28 жовтня 2021 р. № 1244

СКЛАД

Міжвідомчої робочої групи з вирішення проблемних питань діяльності суб'єктів господарювання державного сектору економіки, функції з управління якими здійснює Кабінет Міністрів України

Міністр Кабінету Міністрів України, голова Міжвідомчої робочої групи
Перший заступник Державного секретаря Кабінету Міністрів України, заступник голови Міжвідомчої робочої групи

Перший заступник Міністра економіки, заступник голови Міжвідомчої робочої групи

Директор Департаменту з питань ефективного управління державною власністю Секретаріату Кабінету Міністрів України, секретар Міжвідомчої робочої групи
Заступник Міністра фінансів
Заступник Міністра охорони здоров'я
Заступник Міністра енергетики
Заступник Міністра інфраструктури
Заступник Міністра аграрної політики
Заступник Міністра розвитку громад і територій
Заступник Міністра захисту довкілля та природних ресурсів
Заступник Міністра з питань стратегічних галузей промисловості
Заступник Міністра юстиції
Перший заступник Голови Фонду державного майна

Директор Департаменту з питань розвитку паливно-енергетичного комплексу та житлово-комунального господарства Секретаріату Кабінету Міністрів України
Директор Департаменту з питань інфраструктури та технічного регулювання Секретаріату Кабінету Міністрів України

Директор Департаменту гуманітарної та соціальної політики Секретаріату Кабінету Міністрів України

Директор Департаменту з питань безпеки життєдіяльності, охорони навколишнього природного середовища та агропромислового комплексу

Директор Департаменту з питань фінансового та економічного розвитку Секретаріату Кабінету Міністрів України

Директор Департаменту політики власності Мінекономіки

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 28 жовтня 2021 р. № 1244

ПОЛОЖЕННЯ

про Міжвідомчу робочу групу з вирішення проблемних питань діяльності суб'єктів господарювання державного сектору економіки, функції з управління якими здійснює Кабінет Міністрів України

- Міжвідомча робоча група з вирішення проблемних питань діяльності суб'єктів господарювання державного сектору економіки, функції з управління якими здійснює Кабінет Міністрів України (далі — Міжвідомча робоча група), є тимчасовим консультативно-дорадчим органом Кабінету Міністрів України.

- Міжвідомча робоча група у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції і законів України, актами Кабінету Міністрів України та цим Положенням.

- Основними завданнями Міжвідомчої робочої групи є:
 - підготовка пропозицій та рекомендацій щодо: визначення шляхів, механізму і способів вирішення проблемних питань щодо діяльності суб'єктів господарювання державного сектору економіки, функції з управління якими здійснює Кабінет Міністрів України (далі — підприємства); сприяння забезпеченню виконання центральними органами виконавчої влади визначених рішеннями Кабінету Міністрів України завдань, пов'язаних з організацією здійснення Кабінетом Міністрів України функцій з управління підприємствами; вдосконалення нормативно-правової бази з питань здійснення Кабінетом Міністрів України функцій з управління підприємствами.
- Міжвідомча робоча група відповідно до покладених на неї завдань:
 - проводить аналіз стану справ та причин виникнення проблем у діяльності підприємств та управління ними;
 - вивчає результати виконання центральними органами виконавчої влади та підприємствами визначених рішеннями Кабінету Міністрів України завдань з розв'язання зазначених проблем;
 - проводить моніторинг стану виконання органами виконавчої влади покладених на них завдань із забезпечення здійснення Кабінетом Міністрів України управління підприємствами, підвищення ефективності їх діяльності;
 - бере участь у розробленні проектів нормативно-правових актів з питань, що належать до її компетенції;
 - подає Кабінетові Міністрів України розроблені за результатами своєї роботи рекомендації та пропозиції, спрямовані на удосконалення управління підприємствами.

- Міжвідомча робоча група має право:
 - отримувати в установленому порядку від центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій інформацію, необхідну для виконання покладених на неї завдань;
 - залучати до участі у своїй роботі представників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками), а також незалежних експертів (за згодою);
 - утворювати у разі потреби для виконання покладених на неї завдань постійні або тимчасові робочі групи;
 - організовувати проведення конференцій, семінарів, нарад та інших заходів.
- Міжвідомча робоча група під час виконання покладених на неї завдань взаємодіє з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями.
- Посадовий склад Міжвідомчої робочої групи затверджує Кабінет Міністрів України.

Міжвідомчу робочу групу очолює голова, який затверджує її персональний склад та вносить у разі потреби до нього зміни.

- Формою роботи Міжвідомчої робочої групи є засідання, які проводяться у разі потреби, але, як правило, не рідше ніж один раз на квартал за рішенням голови.

Засідання Міжвідомчої робочої групи проводить її голова, а у разі відсутності голови — один із заступників голови за його дорученням.

Голова Міжвідомчої робочої групи може приймати рішення про проведення засідання Міжвідомчої робочої групи у режимі реального часу з використанням відповідних технічних засобів, зокрема через Інтернет, або про участь члена Міжвідомчої робочої групи в такому режимі у засіданні Міжвідомчої робочої групи.

Проект порядку денного засідання Міжвідомчої робочої групи формується за пропозиціями її учасників.

Підготовку матеріалів для розгляду на засіданнях Міжвідомчої робочої групи забезпечує її секретар.

Про дату проведення засідання та проект порядку денного члени Міжвідомчої робочої групи повідомляються не пізніше ніж за п'ять робочих днів до дати його проведення. Порядок денний затверджується на засіданні Міжвідомчої робочої групи.

Засідання Міжвідомчої робочої групи вважається правоможним, якщо на ньому присутні більш як половина її членів.

- На своїх засіданнях Міжвідомча робоча група розробляє пропозиції та рекомендації з питань, що належать до її компетенції.

Пропозиції та рекомендації вважаються схваленими, якщо за них проголосувало більш як половина присутніх на засіданні членів Міжвідомчої робочої групи. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні.

Пропозиції та рекомендації фіксуються у протоколі засідання, який підписується головуючим на засіданні та секретарем і надсилається усім членам Міжвідомчої робочої групи та Кабінетові Міністрів України.

Член Міжвідомчої робочої групи, який не підтримує пропозиції (рекомендації), може викласти у письмовій формі свою окрему думку, що додається до протоколу засідання.

- Пропозиції та рекомендації Міжвідомчої робочої групи можуть бути реалізовані шляхом прийняття Кабінетом Міністрів України відповідного рішення.

- Організаційне, інформаційне, матеріально-технічне забезпечення діяльності Міжвідомчої робочої групи здійснює Секретаріат Кабінету Міністрів України.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 2 грудня 2021 р. № 1251
Київ

Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів щодо створення систем та баз даних з питань реінтеграції

Відповідно до частини сьомої статті 20 Бюджетного кодексу України Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

- Затвердити Порядок використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів щодо створення систем та баз даних з питань реінтеграції, що додається.
- Установити, що вимоги пункту 9 Порядку складання, розгляду, затвердження та основних вимог до виконання кошторисів бюджетних установ, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 28 лютого 2002 р. № 228 (Офіційний вісник України, 2002 р., № 9, ст. 414), щодо критеріїв визначення одержувача бюджетних коштів не застосовуються під час визначення одержувача бюджетних коштів за програмою «Заходи щодо створення систем та баз даних з питань реінтеграції».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 2 грудня 2021 р. № 1251

ПОРЯДОК

використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів щодо створення систем та баз даних з питань реінтеграції

- Цей Порядок визначає механізм використання коштів, передбачених у державному бюджеті за програмою «Заходи щодо створення систем та баз даних з питань реінтеграції» (далі — бюджетні кошти).
- Бюджетні кошти використовуються з метою забезпечення створення, ведення та наповнення інформаційних баз даних (реєстрів) про порушення прав і свобод людини, законних інтересів юридичних осіб, інтересів держави внаслідок збройної агресії Російської Федерації та притягнення її до міжнародно-правової відповідальності.
- Головним розпорядником бюджетних коштів та відповідальним виконавцем бюджетної програми є Мінреінтеграції.
- Одержувачем бюджетних коштів є державне підприємство «Український національний центр розбудови миру», яке належить до сфери управління Мінреінтеграції (далі — підприємство), діяльність якого спрямовується на здійснення заходів щодо створення систем та баз даних з питань реінтеграції.
- Бюджетні кошти спрямовуються на:
 - збір, аналіз, узагальнення інформації про дотримання норм міжнародного гуманітарного права, документування порушень Російською Федерацією, окупаційною адміністрацією Російської Федерації норм міжнародного права, прав громадян, іноземців та осіб без громадянства на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя, а також прилеглих до них територій;
 - створення, ведення та наповнення інформаційних баз даних (реєстрів) про порушення Російською Федерацією, окупаційною адміністрацією Російської Федерації норм міжнародного права, прав громадян, іноземців та осіб без громадянства на зазначених у підпункті 1 цього пункту тимчасово окупованих територіях України, а також прилеглих до них територій.
- Розподіл бюджетних коштів здійснюється Мінреінтеграції відповідно до напрямів, передбачених пунктом 5 цього Порядку, та поданих підприємством обґрунтувань потреби в коштах (кошторисів витрат, пов'язаних з підготовкою та проведенням заходів, з детальними розрахунками таких витрат).
- Підприємство використовує бюджетні кошти відповідно до плану використання бюджетних коштів, погодженого з Мінреінтеграції.
- Підприємство використовує бюджетні кошти в межах відповідних бюджетних асигнувань згідно з річним планом заходів (діяльності) з урахуванням:

завдань, визначених законами, актами Президента України, постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства, наказами Мінреінтеграції; вимог постанови Кабінету Міністрів України від 11 жовтня 2016 р.

№ 710 «Про ефективне використання державних коштів» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 83, ст. 2739);

вимог постанови Кабінету Міністрів України від 4 квітня 2001 р.

№ 332 «Про граничні суми витрат на придбання автомобілів, меблів, іншого обладнання та устаткування, мобільних телефонів, комп'ютерів державними органами, а також установами та організаціями, які утримуються за рахунок державного бюджету» (Офіційний вісник України, 2001 р., № 14, ст. 615; 2016 р., № 16, ст. 637).

Річний план заходів (діяльності) підприємства та зміни до нього затверджує його керівник за погодженням з Мінреінтеграції.

- Закупівля товарів, робіт і послуг за рахунок бюджетних коштів здійснюється в установленому законом порядку.

Попередня оплата товарів, робіт і послуг за рахунок бюджетних коштів проводиться з урахуванням положень бюджетного законодавства.

Бюджетні кошти використовуються в межах відповідних бюджетних асигнувань, враховуючи необхідність виконання бюджетних зобов'язань минулих років, узятих на облік органами Казначейства, у разі їх відповідності паспорту бюджетної програми.

- Не допускається спрямування бюджетних коштів на:

- здійснення заходів, придбання товарів, виконання робіт, надання послуг, не пов'язаних з напрямками використання бюджетних коштів, що визначені пунктом 5 цього Порядку;
- здійснення видатків, що передбачені іншими бюджетними програмами;
- оплату посередницьких послуг;
- здійснення заходів, метою яких є отримання прибутку.

- Відображення у первинному та бухгалтерському обліку інформації про отримані (створені) обороти і необоротні активи, ведення обліку бюджетних зобов'язань, а також відкриття рахунків в Казначействі та проведення операцій, пов'язаних з використанням бюджетних коштів, здійснюються в установленому законодавством порядку.

- Підприємство подає щомісяця до 10 числа Мінреінтеграції інформацію про використання бюджетних коштів.
- Складення та подання звіту про виконання паспорта бюджетної програми, фінансової і бюджетної звітності про використання бюджетних коштів, контроль за їх цілісовим та ефективним витрачанням здійснюються в установленому законодавством порядку.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 2 грудня 2021 р. № 1252
Київ

Про внесення змін до бюджету Фонду соціального страхування України на 2021 рік

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Внести зміни до бюджету Фонду соціального страхування України на 2021 рік, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 22 березня 2021 р. № 261 (Офіційний вісник України, 2021 р., № 27, ст. 1444, № 51, ст. 3159), виклавши його в редакції, що додається.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України

від 22 березня 2021 р. № 261

(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 2 грудня 2021 р. № 1252)

**БЮДЖЕТ
Фонду соціального страхування України на 2021 рік**

	(тис. гривень)
Залишок коштів на початок року	721 643
Доходи:	
страхові внески страхувальників та застрахованих осіб	30 793 604
надходження з державного бюджету на виплату допомоги в пільгових розмірах громадянам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи	38 073
надходження з державного бюджету для виплати застрахованим особам матеріального забезпечення за страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності	800 000
фінансова допомога Фонду соціального страхування України, для страхових виплат медичним працівникам державних і комунальних закладів охорони здоров'я та членам їх сімей внаслідок захворювання коронавірусною хворобою COVID-19, спричиною коронавірусом SARS-CoV-2, та її наслідками за рахунок коштів державного бюджету	356 500
інші надходження відповідно до закону	126 057
Усього доходів	32 114 234
Разом коштів з урахуванням залишку коштів на початок року	32 835 877
Видатки:	
матеріальне забезпечення та соціальні послуги	19 582 937
страхові виплати	10 829 989
страхові витрати на медичну та соціальну допомогу	553 717
профілактика страхових випадків	
видатки, пов'язані з виконанням обов'язків страховика	41 225
витрати на розвиток та функціонування інформаційно-аналітичних систем Фонду	47 193
адміністративно-господарські витрати	1 424 316
страхові виплати у разі захворювання або смерті медичних працівників державних і комунальних закладів охорони здоров'я у зв'язку з інфекціями	356 500
наданням гострої респіраторної хворобою COVID-19, спричиною коронавірусом SARS-CoV-2, передбачені статтею 39 Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб», за рахунок фінансової допомоги, яка виділена з коштів державного бюджету	
Усього видатків	32 835 877
Залишок коштів на кінець року, в тому числі резерв коштів Фонду	

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 2 грудня 2021 р. № 1262
Київ

Про надання державних гарантій на портфельній основі у 2021 році

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Відповідно до статті 6 Закону України «Про Державний бюджет України на 2021 рік» за результатами відбору банків-кредиторів на умовах, визначених Порядком надання державних гарантій на портфельній основі, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 14 липня 2021 р. № 723 «Деякі питання надання державних гарантій на портфельній основі» (Офіційний вісник України, 2021 р., № 58, ст. 3604):

надати у 2021 році державні гарантії для забезпечення часткового виконання боргових зобов'язань за портфелем кредитів банків-кредиторів, наданих суб'єктам господарювання мікропідприємництва, малого та/або середнього підприємництва — резидентам України, у межах обсягів, визначених у додатку до цієї постанови; уповноважити Міністра фінансів підписувати документи щодо надання державних гарантій на портфельній основі.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 2 грудня 2021 р. № 1262

ОБСЯГИ

надання банкам-кредиторам державних гарантій на портфельній основі у 2021 році	
Назва банку-кредитора	Граничний обсяг державних гарантій на портфельній основі, гривень
АТ «Ощадбанк»	2 000 000 000
АТ КБ «ПриватБанк»	2 000 000 000
АБ «УКРГАЗБАНК»	1 500 000 000
АТ «Укрексімбанк»	1 000 000 000
АТ «ТАСКОМБАНК»	600 000 000
АТ «ОТП БАНК»	500 000 000
АТ «ПІРЕУС БАНК МКБ»	139 000 000
АТ «БАНК АЛЬЯНС»	100 000 000
АТ «КРЕДИТВЕСТ БАНК»	95 000 000
АТ «КІБ»	90 000 000
АТ «АСВІВО БАНК»	30 000 000
ПАТ «МТБ»	30 000 000

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 17 листопада 2021 р. № 1245
Київ

Деякі питання відбору інфраструктурних проектів, які фінансуються та/або витрати яких рефінансуються за кошти державного бюджету

Відповідно до абзацу другого частини другої статті 17 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

1. Затвердити Порядок відбору інфраструктурних проектів, які фінансуються та/або витрати яких рефінансуються за кошти державного бюджету, що додається.
2. Внести до пункту 3 Порядку проведення державної експертизи інвестиційних проектів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 9 червня 2011 р. № 701 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 51, ст. 2033; 2012 р., № 57, ст. 2289; 2018 р., № 1, ст. 13), зміну, що додається.
3. Міністерству економіки разом з іншими заінтересованими органами у тримісячний строк з дня прийняття цієї постанови подати Кабінетові Міністрів України проект акта про утворення Міжвідомчої комісії з відбору інфраструктурних проектів, які фінансуються та/або витрати яких рефінансуються за кошти державного бюджету, та проект Положення про неї.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ
ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 листопада 2021 р. № 1245

ПОРЯДОК відбору інфраструктурних проектів, які фінансуються та/або витрати яких рефінансуються за кошти державного бюджету

1. Цей Порядок визначає механізм відбору інфраструктурних проектів, які відповідно до абзацу другого частини другої статті 17 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» фінансуються та/або витрати яких рефінансуються за рахунок коштів державного бюджету (далі — відбір), перелік документів, що подаються для відбору, та критерії відбору.

Інфраструктурні проекти, відібрані відповідно до вимог цього Порядку, можуть фінансуватись та/або їх витрати можуть рефінансуватись за рахунок коштів державного бюджету, отриманих від розміщення державних облигацій України, емісія та обіг яких здійснюється відповідно до статті 16 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки».

2. Відбір проводиться конкурсними комісіями, які утворюються центральними органами виконавчої влади, відповідальними за реалізацію або фінансування інфраструктурних проектів у відповідних сферах (далі — відповідальні органи).

Прийняття рішення про остаточний відбір інфраструктурних проектів, які можуть фінансуватись та/або витрати яких можуть рефінансуватись за рахунок коштів державного бюджету, відібраних конкурсними комісіями, утвореними відповідальними органами (далі — конкурсні комісії), здійснюється Міжвідомчою комісією з відбору інфраструктурних проектів, які фінансуються та/або витрати яких рефінансуються за кошти державного бюджету (далі — Міжвідомча комісія). Склад Міжвідомчої комісії та положення про неї затверджуються Кабінетом Міністрів України.

3. Кількість представників відповідального органу в конкурсній комісії становить не більше половини її складу.

До складу конкурсної комісії також можуть включатися представники інших центральних органів виконавчої влади, наукових та інших установ (за погодженням з їх керівниками), громадських об'єднань, у тому числі представники об'єднань роботодавців, асоціацій (за згодою).

До роботи конкурсної комісії можуть залучатися незалежні експерти (за згодою).

Членство у конкурсній комісії не повинно створювати потенційного чи реального конфлікту інтересів у членів комісії, який може вплинути на об'єктивність та неупередженість прийняття рішень щодо оцінки та відбору інфраструктурних проектів.

Положення про конкурсну комісію та її персональний склад затверджуються відповідальним органом, який її утворив. Інформація про персональний склад конкурсної комісії та положення про неї розміщуються на офіційному веб-сайті відповідального органу.

Формою роботи конкурсної комісії є засідання, періодичність проведення яких визначається відповідальним органом. Засідання конкурсної комісії можуть також проводитися в онлайн-режимі.

Рішення конкурсної комісії оформляється протоколом, який підписується головою та секретарем конкурсної комісії.

Засідання конкурсної комісії вважається правомочним, якщо на ньому присутні не менш як дві третини її членів.

Рішення конкурсної комісії про відбір інфраструктурних проектів вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало більшість присутніх на її засіданні членів конкурсної комісії. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні.

4. Відповідальними органами є:

Мінінфраструктури — здійснює відбір проектів будівництва об'єктів у сфері транспортної інфраструктури (доріг, мостів, переправ тощо);

Міненерго — здійснює відбір проектів будівництва об'єктів газотранспортної системи, систем енергопостачання;

МОН — здійснює відбір проектів будівництва об'єктів у сфері освіти;

МОЗ — здійснює відбір проектів будівництва об'єктів у сфері охорони здоров'я;

Мінсоцполітики — здійснює відбір проектів будівництва об'єктів у сфері соціального призначення;

Мінрегіон — здійснює відбір проектів будівництва об'єктів у сфері житлово-комунального господарства (водопровідних та каналізаційних споруд, систем теплопостачання тощо);

МКПІ — здійснює відбір проектів будівництва об'єктів культурного призначення;

Мінреінтеграції — здійснює відбір проектів будівництва об'єктів у сферах, визначених частиною другою статті 17 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», реалізація яких передбачається на територіях, прилеглих до тимчасово окупованих територій у Донецькій і Луганській областях та тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя;

Мінстатгепром — здійснює відбір проектів будівництва об'єктів у сферах, визначених частиною другою статті 17 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», реалізація яких передбачає створення умов для розвитку стратегічних галузей промисловості.

5. Оголошення про проведення відбору розміщується на офіційному веб-сайті відповідального органу не пізніше ніж за 30 днів до початку проведення відбору. В оголошенні зазначаються:

- 1) повне найменування та місцезнаходження відповідального органу;
- 2) умови проведення відбору;
- 3) перелік завдань на інфраструктурні проекти, розроблених на виконання стратегічних цілей, пріоритетів та завдань державних стратегічних, програмних документів;
- 4) перелік документів, що додаються до заяви про участь у відборі;
- 5) строки проведення відбору;
- 6) кінцевий строк прийняття заяв про участь у відборі;
- 7) місце прийому документів;
- 8) адреса електронної пошти, номер телефону, за яким надаються роз'яснення.

6. У відборі беруть участь інфраструктурні проекти, подані в установленому законодавством порядку заявниками інфраструктурних проектів (далі — заявники).

Не допускаються до участі у відборі інфраструктурні проекти, фінансування яких вже здійснюється за рахунок державного бюджету.

Заявниками можуть бути суб'єкти господарювання всіх форм власності. У разі потреби заявник забезпечує погодження реалізації інфраструктурного проекту з органами місцевого самоврядування на відповідній території.

До участі у відборі не допускаються суб'єкти господарювання або їх участь у конкурсі може бути припинена у разі, коли: вони визнані банкрутом або стосовно них порушено справу про банкрутство, мають прострочено заборгованість із сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), виплати заробітної плати; вони перебувають у стадії ліквідації; вони припинили свою господарську діяльність; вони зареєстровані в державі, визнаній Верховною Радою України державою-агресором, або стосовно них застосовано санкції відповідно до законодавства; власники 10 і більше відсотків їх акцій (часток) є резидентом держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором.

Для цього Порядку не поширюється на діяльність оператора ринку електричної енергії, оператора системи передачі, оператора газотранспортної системи та на відносини, пов'язані з функціонуванням ринку електричної енергії відповідно до Закону України «Про ринок електричної енергії», функціонуванням ринку природного газу відповідно до Закону України «Про ринок природного газу» та функціонуванням сфери теплопостачання відповідно до Закону України «Про державне регулювання у сфері комунальних послуг».

7. Для участі у відборі заявники у визначений в оголошенні строк подають відповідальному органу такі документи: заяву про участь у відборі, в якій у разі потреби зазначається згода заявника на закріплення в державній власності частки у статутному капіталі відповідної юридичної особи;

інфраструктурний проект в електронній формі, розроблений за типовою формою, встановленою Мінекономіки (у форматі doc або pdf та xls (таблиці), пронумерований, засвідчений кваліфікованим електронним підписом уповноваженої особи заявника;

- копії установчих документів, засвідчені в установленому порядку;
 - копії балансу на останню звітну дату разом із додатками та баланси за останні три роки (для юридичної особи);
 - висновки незалежних експертних організацій (за наявності);
 - затверджену в установленому законодавством порядку проектну документацію (за наявності);
 - відомості про власників істотної участі суб'єкта господарювання;
 - копію позитивного висновку державної експертизи інфраструктурного проекту (за наявності);
 - інші документи за переліком, установленим відповідальним органом (у разі потреби), які підписуються заявником.
- Відповідальність за повноту і достовірність відомостей, зазначених у документах, покладается на заявника.
8. Інфраструктурні проекти повинні бути розроблені відповідно до державних будівельних норм та стандартів.
 9. Інфраструктурний проект підлягає оцінці його економічної ефективності.

Оцінка економічної ефективності/економічного ефекту інфраструктурного проекту проводиться за такими критеріями:

- чиста приведена вартість;
- внутрішня норма дохідності;
- дисконтований період окупності;
- індекс прибутковості;
- чиста приведена вартість (на основі аналізу вигід і витрат);
- співвідношення вигід і витрат (на основі аналізу вигід і витрат);
- інші критерії, визначені відповідальним органом (у разі потреби).

Зазначена оцінка проводиться заявником під час розроблення інфраструктурного проекту з урахуванням міжнародних рекомендацій та інших рекомендацій, розроблених та затверджених центральними органами виконавчої влади, які реалізують державну політику у сферах, яких стосуються інфраструктурні проекти, методичних рекомендацій з розроблення інвестиційного проекту, для реалізації якого може надаватися державна підтримка, розміщених на офіційних веб-сайтах зазначених органів та Мінекономіки.

10. Строк подання заявниками документів для участі у відборі встановлюється відповідальним органом і не може бути меншим ніж 30 і більшим ніж 60 днів з дати розміщення на офіційному веб-сайті відповідального органу оголошення про проведення відбору.

11. У разі подання заявником комплексу документів або відомостей, що містяться в них, не в повному обсязі відповідальний орган протягом 10 робочих днів з дати надходження документів надсилає заявнику повідомлення про виявлені недоліки та повертає комплект документів.

У разі усунення виявлених відповідальним органом недоліків, які стали підставою для повернення комплексу документів, заявник може повторно подати документи для участі у відборі до закінчення строку подання заявниками документів для участі у відборі із зазначенням інформації про заходи, вжиті для усунення недоліків.

У разі невідповідності поданих документів вимогам цього Порядку інфраструктурний проект не підлягає розгляду конкурсною комісією.

12. Заяви про участь у відборі, подані після встановленого кінцевого строку їх прийняття, не розглядаються.
13. Інфраструктурний проект підлягає обов'язковій державній експертизі.
14. Відповідальний орган проводить державну експертизу інфраструктурного проекту та готує висновок за її результатами протягом 30 днів з дати подачі документів.
15. Державна експертиза інфраструктурного проекту проводиться на підставі документів, поданих відповідно до пункту 7 цього Порядку.
16. Державна експертиза інфраструктурного проекту проводиться з урахуванням Методики проведення державної експертизи інвестиційних проектів, затвердженої Мінекономіки, та передбачає аналіз поданих згідно з пунктом 7 цього порядку документів і визначення:

- відповідності інфраструктурного проекту вимогам законодавства;
 - узгодженості екологічних, економічних і соціальних інтересів;
 - актуальності та соціальної спрямованості інфраструктурного проекту;
 - достовірності техніко-економічних розрахунків та обґрунтованості обсягу і форми надання державної підтримки для реалізації інфраструктурного проекту;
 - ефективності використання бюджетних коштів;
 - наявності належного кадрового, матеріально-технічного забезпечення для реалізації інфраструктурного проекту.
- Під час державної експертизи інфраструктурного проекту враховуються нормативи з питань санітарного та епідеміологічного благополуччя населення, екології, охорони праці, енергозбереження, пожежної, техногенної, ядерної та радіаційної безпеки.

У разі виявлення помилок у розрахунках та/або відсутності розрахунків показників економічної ефективності інфраструктурного проекту подаються чітко сформульовані та обґрунтовані зауваження, які повинні бути враховані у разі повторного подання документів.

17. За результатом проведення державної експертизи інфраструктурного проекту заявнику видається висновок державної експертизи інфраструктурного проекту за формою, визначеною Мінекономіки.

Висновок державної експертизи містить основні техніко-економічні показники та може бути як позитивним, яким рекомендується реалізація інфраструктурного проекту, так і негативним, який містить чітко сформульовані та обґрунтовані зауваження щодо істотного доопрацювання інфраструктурного проекту або обґрунтування неможливості його реалізації.

18. Негативний висновок державної експертизи інфраструктурного проекту, який містить чітко сформульовані та обґрунтовані зауваження щодо істотного доопрацювання проекту, подається в одному з таких випадків:

- інфраструктурний проект не відповідає вимогам законодавства;
 - інфраструктурний проект є неактуальним;
 - виявлено неузгодженість екологічних, економічних і соціальних інтересів;
 - техніко-економічні розрахунки є недостовірними;
 - реалізація інфраструктурного проекту може призвести до неефективного використання бюджетних коштів.
- Після врахування зазначених зауважень заявник подає інфраструктурний проект повторно.

19. Висновок державної експертизи чинний протягом року з дати його надання заявнику.

20. За результатами опрацювання поданих документів для участі у відборі інфраструктурних проектів та проведення державної експертизи відповідальний орган:

- формує перелік інфраструктурних проектів, допущених до участі у відборі, та оприлюднює його на своєму офіційному веб-сайті;
- готує і подає конкурсній комісії протягом 30 робочих днів з дати оприлюднення зазначеного переліку інформацію про інфраструктурні проекти із зазначенням обсягу коштів державного бюджету, за рахунок яких передбачається фінансування та/або рефінансування витрат кожного інфраструктурного проекту.

21. Після завершення підготовки інформації, зазначеної у пункті 20 цього Порядку, відповідальний орган забезпечує протягом 10 робочих днів проведення засідань конкурсної комісії.

22. Конкурсна комісія на підставі пропозицій відповідального органу під час засідання:
 - 1) проводить відбір допущених до участі у відборі інфраструктурних проектів;
 - 2) визначає рейтингову оцінку відібраних інфраструктурних проектів;
 - 3) приймає рішення щодо можливості фінансування та/або рефінансування витрат інфраструктурних проектів за рахунок коштів державного бюджету, в якому зазначаються обсяг коштів державного бюджету для кожного інфраструктурного проекту.
23. Основними умовами відбору є:
 - орієнтовний строк реалізації інфраструктурного проекту повинен становити до трьох років;
 - загальна кошторисна вартість проектів будівництва — понад 10 000 тис. гривень.
24. Оцінювання інфраструктурних проектів здійснюється з урахуванням таких критеріїв: відповідність проекту пріоритетам та завданням державних стратегічних та програмних документів у відповідних сферах;

соціально-економічна ефективність проекту (створення нових робочих місць; впровадження інновацій; економія бюджетних коштів тощо);

готовність до реалізації;

наявність у разі потреби висновку з оцінки впливу на довкілля щодо допустимості провадження планованої діяльності щодо інфраструктурних проектів, які можуть мати значний вплив на довкілля та підлягають оцінці впливу на довкілля відповідно до Закону України «Про оцінку впливу на довкілля»;

інших критеріїв, визначених відповідальним органом (у разі потреби).

25. Інформація про результати відбору та перелік інфраструктурних проектів за формою згідно з додатком розміщується на офіційному веб-сайті відповідального органу та надсилається таким органом разом з копією (копіями) протоколів засідань конкурсної комісії:

заявникам — протягом 10 робочих днів після прийняття комісією такого рішення;

Мінекономіки — не пізніше 1 квітня року, що передує плановому.

26. Мінекономіки узагальнює інформацію відповідальних органів, зазначену в пункті 25 цього Порядку, та подає Мінфіну не пізніше 15 квітня року, що передує плановому, для врахування під час підготовки Бюджетної декларації перелік інфраструктурних проектів за формою згідно з додатком.

27. Міжвідомча комісія у місячний строк після схвалення Бюджетної декларації здійснює з урахуванням обсягу витрат державного бюджету на плановий та наступні за плановим два бюджетні періоди для фінансування та/або рефінансування інфраструктурних проектів та на підставі узагальненої інформації відповідальних органів стосовно переліку інфраструктурних проектів остаточний відбір та розподіл зазначеного обсягу витрат між інфраструктурними проектами шляхом прийняття відповідного протокольного рішення.

Мінекономіки подає копію зазначеного рішення Міжвідомчої комісії та перелік інфраструктурних проектів Мінфіну щороку не пізніше 1 липня та розміщує на офіційному веб-сайті.

28. Моніторинг стану реалізації інфраструктурних проектів проводиться відповідальним органом та заявником шляхом порівняння фактичних строків і показників результативності здійснення заходів проектів з плановими та оцінки ступеня їх відхилення від запланованих за формою, встановленою відповідальним органом.

29. Заявник щороку до 10 числа місяця, що настає за звітним періодом, подає відповідальному органу звіт про стан виконання інфраструктурного проекту та узагальнену інформацію про основні результати, досягнуті за звітний період, за формою, визначеною відповідальним органом. У разі потреби звіт може подаватися також англійською мовою.

30. Відповідальний орган забезпечує оприлюднення на своєму офіційному веб-сайті інформації про стан виконання інфраструктурного проекту та надсилає її Мінекономіки.

31. Суб'єкт господарювання, для фінансування інфраструктурного проекту якого здійснено емісію інфраструктурних облигацій:

не має права вчиняти будь-які дії, наслідком яких може бути дострокове припинення, скасування або інша втрата прав на інфраструктурний проект, а також їх обтяження;

несе відповідальність у визначеному законодавством порядку за нецільове використання коштів, що будуть залучені на фінансування інфраструктурного проекту.

Додаток
до Порядку

ПЕРЕЛІК інфраструктурних проектів, які пропонується фінансувати та/або витрати яких пропонується рефінансувати за кошти державного бюджету

Порядковий номер	Відповідальний орган	Назва проекту	Строк реалізації	Загальна вартість проекту, тис. гривень	Профінансовано у попередні роки, тис. гривень	Загальний обсяг фінансування, необхідний для завершення реалізації проекту, тис. гривень	У тому числі за роками реалізації проекту, тис. гривень		
							плановий рік	другий рік	третій рік

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 листопада 2021 р. № 1245

ЗМІНА, що вноситься до пункту 3 Порядку проведення державної експертизи інвестиційних проектів

Доповнити пункт абзацом такого змісту:
«Державну експертизу інфраструктурних проектів, які фінансуються та/або витрати яких рефінансуються за кошти державного бюджету відповідно до абзацу другого частини другої статті 17 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», підготовку за її результатами висновок проводить центральні органи виконавчої влади, які реалізують державну політику у сфері, якої стосується інфраструктурний проект, відповідно до пунктів 13—19 Порядку відбору інфраструктурних проектів, які фінансуються та/або витрати яких рефінансуються за кошти державного бюджету, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2021 р. № 1245 «Деякі питання відбору інфраструктурних проектів, які фінансуються та/або витрати яких рефінансуються за кошти державного бюджету»».

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «ВИХОВАНКО ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF VUKHOVANOK v. UKRAINE)

(Заява № 12962/19)

Стислий виклад рішення від 07 жовтня 2021 року

20 лютого 2013 року Залізничний районний суд міста Львова (далі — районний суд) встановив графік побачень заявника з донькою. Заявник регулярно бачився зі своєю донькою, однак з літа 2014 року мати почала перешкоджати їх побаченням.

У серпні 2014 року Державна виконавча служба України за заявою заявника відкри-ла виконавче провадження. У жовтні цього ж року державний виконавець встановив, що мати дитини не перешкоджала заявнику у побаченнях з дочкою, і державний вико-навець закінчив виконавче провадження.

Заявник неодноразово оскаржував постанови державного виконавця про закінчен-ня виконавчого провадження, внаслідок чого його було відновлено.

У 2019 році районний суд розглянувши скарги заявника встановив, що під час вико-навчого провадження у 2016 році державний виконавець склав декілька неповних актів, не приділивши належної уваги правам заявника. Крім того, постанова державно-го виконавця про закінчення виконавчого провадження була безпідставною, оскільки не було вжито всіх заходів для забезпечення домовленостей про побачення з дитино-ю. Пізніше державний виконавець виніс постанови про накладання штрафів на мати дитини та про арешт її майна у зв'язку з невиконанням нею графіку побачень, які зго-дом були скасовані судом.

У грудні 2019 року районний суд відмовив у задоволенні позову матері дитини та встановив, що небажання дитини бачитися із батьком не могло бути достатньою під-ставою для невиконання графіку побачень. Станом на березень 2021 року виконавче провадження тривало.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скар-жився за статтями 6,8 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних своб-од (далі — Конвенція) на неналежне виконання органами державної влади домовле-ностей про побачення з дитиною, встановлених судовим рішенням від 20 лютого 2013 року. Європейський суд вирішив розглянути скарги заявника за статтею 8 Конвенції.

Європейський суд зазначив, що національні органи влади не вжили всіх належних заходів для забезпечення права заявника на побачення зі своєю донькою, зокрема, державний виконавець лише повідомляв про неуспішні спроби провести побачення та відмову дитини бачитися з батьком. Крім того, Європейський суд зауважив, що такий обмежений підхід державних виконавців був недостатнім. Ніщо не свідчить, що під час виконавчого провадження органи державної влади коли-небудь розглядали механізми добровільного виконання рішення, наприклад, шляхом розробки комплексної страте-гії виконання, у тому числі цільової підтримки дитини, яка, вочевидь, проявляла озна-ки відчуження одного з батьків.

Європейський суд підкреслив, що у справах проти України уже встановлював, що невжиття належних заходів для виконання судових рішень, якими встановлюються до-мовленості про побачення з дітьми, є наслідком недостатньо розвинутих законодавчих та адміністративних механізмів, які б могли прискорити добровільне дотримання до-мовленостей із залученням фахівців органів опіки та піклування. Крім того, наявні ме-ханізми не передбачали відповідні і конкретні заходи для забезпечення примусового виконання рішення, яким було встановлено домовленості про побачення, відповідно до принципу пропорційності. Європейський суд констатував порушення статті 8 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* заяву прийнятною;

2. *Постановляє*, що було порушено статтю 8 Конвенції;

3. *Постановляє* що:

(a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику такі су-ми, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(i) 4 500 (чотири тисячі п'ятсот) євро та додатково суму будь-якого податку, що мо-же нараховуватися, в якості відшкодування моральної шкоди;

(ii) 1 000 (одна тисяча) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нарахо-вуватися заявнику, в якості компенсації судових та інших витрат;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позикової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

4. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції».

СПРАВА «ЖУПАН ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF ZHUPAN v. UKRAINE)

(Заяви № 38882/18 та № 50200/19)

Стислий виклад рішення від 07 жовтня 2021 року

У жовтні 2014 року рішенням Хустського районного суду Закарпатської області (да-лі — районний суд) місце проживання неповнолітньої дитини було визначено разом із заявницею. Поки заявниця перебувала у Чеській Республіці, її батьки, з якими прожи-вала дитина, у серпні 2015 року добровільно віддали дитину батьку. Передача була за-свідчена нотаріально.

03 листопада 2015 року районний суд задовольнив цивільний позов заявниці і по-силаючись на своє попереднє рішення про визначення місця проживання дитини, виніс рішення про повернення дитини заявниці, на виконання якого було відкрито вико-навче провадження.

Рішенням районного суду у серпні 2017 року були задоволені позовні вимоги бать-ка, враховуючи фактичну ситуацію дитини та її найкращі інтереси. Вказаний суд визна-чив місце проживання дитини з батьком. Суди апеляційної та касаційної інстанцій за-лишили це рішення без змін.

З листопада 2015 року до серпня 2019 року державний виконавець тричі намагав-ся виконати рішення районного суду від 03 листопада 2015 року, проте дитина відмов-лялася йти до заявниці. Крім того, державний виконавець двічі накладав штрафи на батька дитини за невиконання рішення суду про передачу дитини заявниці, а також звернувся до поліції щодо порушення кримінального провадження, яке за результа-тами проведеного розслідування було закрито у зв'язку із відсутністю складу злочину.

У серпні 2019 року Закарпатський апеляційний суд, враховуючи висновки суду про необхідність проживання дитини зі своїм батьком, скасував рішення суду від 03 лис-топада 2015 року.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявниця скар-жилася за статтями 6 та 8 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на невиконання органами державної влади рішення від 03 лис-топада 2015 року про передачу дитини заявниці. Європейський суд вирішив розглянути скаргу заявниці за статтею 8 Конвенції.

Європейський суд зазначив, що національні органи влади не вжили всіх належних заходів для забезпечення повернення дитини заявниці, а саме не забезпечили надання дитині належної професійної цільової підтримки. За конкретних обставин цієї справи така допомога становила частину необхідних заходів, вжиття яких органами держав-ної влади розумно вимагалось для дотримання ними позитивних зобов'язань, перед-бачених статтею 8 Конвенції.

Європейський суд дійшов висновку, що до моменту ухвалення нового рішення про проживання дитини з батьком національні органи влади не виконали свого позитив-ного зобов'язання за статтею 8 Конвенції щодо забезпечення возз'єднання заявниці з дитиною.

Європейський суд зазначив, що у справах проти України уже встановлював, що не-вжиття належних заходів для виконання судових рішень стосовно дітей, є наслідком недостатньо розвинутих законодавчих та адміністративних механізмів, які б могли при-скорити добровільне дотримання домовленостей із залученням фахівців органів опі-ки та піклування. Крім того, наявні механізми не передбачали відповідні і конкретні за-ходи для забезпечення примусового виконання рішення, відповідно до принципу про-порційності. З огляду на зазначене Європейський суд констатував порушення статті 8 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Вирішує* об'єднати заяви;

2. *Оголошує* заяви прийнятними;

3. *Постановляє*, що було порушено статтю 8 Конвенції;

4. *Постановляє* що:

(a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявниці такі суми:

(i) 4 500 (чотири тисячі п'ятсот) євро та додатково суму будь-якого податку, що мо-же нараховуватися, в якості відшкодування моральної шкоди;

(ii) 1 500 (одна тисяча п'ятсот) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися заявниці, в якості компенсації судових та інших витрат;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позикової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

5. *Відхиляє* решту вимог заявниці щодо справедливої сатисфакції».

СПРАВА «БОЖЕНКО ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF BOZHENKO v. UKRAINE)

(Заява № 42595/14)

Стислий виклад рішення від 14 жовтня 2021 року

У цій справі чоловік заявниці загинув у лютому 2004 року внаслідок дорожньо-транспортної пригоди. Незважаючи на негачне порушення прокуратурою криміналь-ної справи за фактом порушення правил дорожнього руху, що спричинило смерть лю-дини, розслідування у цій справі супроводжувалося багатьма недоліками, зокрема від-мовами у проведенні відповідних експертиз, поверненням справи на новий розгляд до суду першої інстанції, на додаткове розслідування до прокуратури, затримками у роз-слідуванні, яке станом на 2015 рік все ще тривало.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявниця скар-жилася за статтею 2, пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав люди-ні і основоположних свобод (далі — Конвенція) на непроведення ефективного розслі-

дування смерті її чоловіка, який помер в результаті завдання йому ушкоджень внаслі-док дорожньо-транспортної пригоди.

Європейський суд вирішив, що ця скарга має розглядатися за статтею 2 Конвенції, і нагадав, що загальні принципи щодо ефективності розслідування у розумінні стат-ті 2 Конвенції наведені в рішенні у справі «*Мустафа Тунч і Фечіре Тунч проти Туреччи-ни*» [B7P] (*Mustafa Tunç and Fecire Tunç v. Turkey*) [GC], заява № 24014/05. Після виник-нення зобов'язання провести розслідування дотримання процесуальних вимог за стат-тею 2 Конвенції оцінюється на підставі декількох основних критеріїв: належність слід-чих дій, оперативність розслідування, залучення членів родини померлого та незалеж-ність розслідування.

Розглянувши скаргу заявниці та факти справи, Європейський суд зазначив, що роз-слідування у цій справі характеризувалося різними недоліками, які підірвали здатність органів досудового розслідування встановити обставини смерті чоловіка заявниці та відповідальних осіб, якщо такі були.

Посилаючись на свою попередню практику у справах проти України, Європейський суд дійшов висновку, що проведені у цих справах розслідування не відповідали крите-рію ефективності та констатували порушення процесуального аспекту статті 2 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* заяву прийнятною;

2. *Постановляє*, що ця заява свідчить про порушення пункту 1 статті 2 Конвенції у зв'язку з непроведенням ефективного розслідування смерті чоловіка заявниці;

3. *Постановляє*, що:

(a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявниці суми, за-значені у таблиці в додатку, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позикової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

4. *Відхиляє* решту вимог заявниці щодо справедливої сатисфакції».

СПРАВА «БУТОВ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF BUTOV AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заяви №№ 44272/20 та 6 інших)

Стислий виклад рішення від 14 жовтня 2021 року

Заявники трималися під вартою у Державних установах «Черкаський слідчий ізо-лятор», «Залозірський слідчий ізолятор», «Київський слідчий ізолятор» та «Дніпров-ський слідчий ізолятор».

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скар-жилися за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних своб-од (далі — Конвенція) на неналежні умови тримання їх під вартою та відсутність у на-ціональному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим.

Розглянувши скарги заявників за статтями 3 та 13 Конвенції, Європейський суд на-гадав, що під час встановлення, чи є умови тримання такимим, «що принижують гід-ність» у розумінні статті 3 Конвенції, серйозний брак простору у в'язничних камерах вважається дуже впливовим чинником та може становити порушення як сам собою, так і в сукупності з іншими недоліками. Посилаючись на свою попередню практику, Єв-ропейський суд дійшов висновку, що умови тримання заявників під вартою були нена-лежними і у них не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з їх скарга-ми, та констатував порушення статей 3 та 13 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Вирішує* об'єднати заяви;

2. *Оголошує* скарги прийнятними;

3. *Постановляє*, що ці заяви свідчать про порушення статей 3 та 13 Конвенції у зв'язку із неналежними умовами тримання під вартою та відсутністю ефективного за-собу юридичного захисту у національному законодавстві;

4. *Постановляє*, що

(a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну ва-люту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позикової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».

СПРАВА «СПИЦН ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF SPITSYN v. UKRAINE)

(Заява № 52411/18)

Стислий виклад рішення від 07 жовтня 2021 року

У червні 2016 року Ковпакський районний суд м. Суми (далі — районний суд) вста-новив, що мати перешкоджала заявнику спілкуватися з дитиною, та з огляду на це, встановив графік побачень заявника з донькою. За заявою заявника державний вико-навець відкрив виконавче провадження, однак невдовзі зактив його. Згодом заявник звернувся до поліції із заявою про відкриття кримінального провадження у зв'язку з тим, що матір дитини не виконувала рішення районного суду.

03 серпня 2017 року районний суд задовольнив позов заявника, ухвалив рішення про регулярні побачення із дитиною та повторно зобов'язав матір дитини не перешко-джати заявнику спілкуватися з донькою. Апеляційний суд Сумської області та Верхо-вний Суд залишили рішення без змін.

Двічі державний виконавець відкривав виконавче провадження за заявою заявни-ка. Під час одного з таких побачень донька відмовилася залишатися із заявником, дру-ге побачення було скасовано через хворобу дитини. Невдовзі державний виконавець зактив виконавчі провадження.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скар-жився за статтею 8 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (да-лі — Конвенція) на неналежне виконання органами державної влади домовленостей про побачення з дитиною, встановлених судовим рішенням від 03 серпня 2017 року.

Європейський суд зазначив, що національні органи влади не вжили всіх належних заходів для забезпечення права заявника на побачення зі своєю донькою, зокрема, після відкриття/відновлення державними виконавцями виконавчого провадження їхнє втручання обмежалося лише ознайомленням з умовами домовленостей про побачен-ня з дитиною, а також складанням актів про дві неуспішні спроби провести побачення. Крім того, Європейський суд зауважив, що такий обмежений підхід державних вико-навців був недостатнім, адже заявник не був зобов'язаний звертатися за відновленням виконавчого провадження. Ніщо не свідчить, що під час виконавчого провадження ор-гани державної влади коли-небудь розглядали механізми добровільного виконання рі-шення, наприклад, шляхом розробки комплексної стратегії виконання, у тому числі ці-льової підтримки дитини.

Європейський суд підкреслив, що у справах проти України уже встановлював, що невжиття належних заходів для виконання судових рішень, якими встановлюється до-мовленості про побачення з дітьми, є наслідком недостатньо розвинутих законодавчих та адміністративних механізмів, які б могли прискорити добровільне дотримання до-мовленостей із залученням фахівців органів опіки та піклування. Крім того, наявні ме-ханізми не передбачали відповідні і конкретні заходи для забезпечення примусового виконання рішення, яким було встановлено домовленості про побачення, відповідно до принципу пропорційності. Європейський суд констатував порушення статті 8 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Додуляє до розгляду по суті* заперечення Уряду про невичерпання національних засобів юридичного захисту;

2. *Оголошує* заяву прийнятною;

3. *Відхиляє* заперечення Уряду про невичерпання національних засобів юридично-го захисту;

4. *Постановляє*, що було порушено статтю 8 Конвенції;

5. *Постановляє* що:

a. упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику такі суми, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

i. 4 500 (чотири тисячі п'ятсот) євро та додатково суму будь-якого податку, що мо-же нараховуватися, в якості відшкодування моральної шкоди;

ii. 1 000 (одна тисяча) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нарахо-вуватися заявнику, в якості компенсації судових та інших витрат;

b. із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на за-значені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі гра-ничної позикової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в пері-од несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

6. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.

СПРАВА «АЗОВЦЕВА ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF AZOVTEVA v. UKRAINE)

(заява № 64932/12)

Стислий виклад рішення від 14 жовтня 2021 року

02 листопада 2007 року на вулиці в м. Стаханів Луганської області чоловіка заявниці збив автомобіль, яким керував Т. Від отриманих тілесних ушкоджень чоловік заявниці помер на місці дорожньо-транспортної пригоди (далі — ДТП).

12 листопада 2007 року Головне управління Міністерства внутрішніх справ України в Луганській області порушило кримінальну справу за фактом порушення правил без-пеки дорожнього руху, що спричинило смерть.

Протягом 2007 — 2012 років кримінальна справа неодноразово закривалася у зв'язку з відсутністю складу злочину. У подальшому прокуратури та національні суди скасували постанови про закриття кримінального провадження як необґрунтовані, і надавали вказівки провести додаткове розслідування.

21 травня 2013 року Ленінський районний суд міста Луганська скасував постано-ву слідчого про закриття кримінального провадження, зазначивши, що версія заявни-

ці щодо ДТП не була належним чином проаналізована. Апеляційний суд Луганської об-ласті залишив це рішення без змін.

З жовтня 2014 року інформація щодо розслідування відсутня, оскільки матеріали справи знаходяться на тимчасово окупованій території у Луганській області.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявниця скаржи-лася за пунктом 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) у зв'язку із непроведенням ефективного розслідування смерті її чо-ловіка, який загинув у ДТП.

Європейський суд, якому належить провідна роль щодо здійснення юридич-ної кваліфікації фактів справи, зауважив, що цю справу слід розглядати з точки зо-ру зобов'язання держави провести ефективне розслідування за процесуальним аспек-том статті 2 Конвенції.

З огляду на всі надані йому матеріали та відповідно до усталеної практики Європей-ський суд дійшов висновку, що у цій справі розслідування події не відповідало крите-рію ефективності та констатував порушення процесуального аспекту статті 2 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* заяву прийнятною;

2. *Постановляє*, що ця заява свідчить про порушення пункту 1 статті 2 Конвенції у зв'язку з непроведенням ефективного розслідування смерті чоловіка заявниці;

3. *Постановляє*, що:

(a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявниці суму, за-значену у таблиці в додатку, яка має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позикової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

4. *Відхиляє* решту вимог заявниці щодо справедливої сатисфакції».

СПРАВА «ПАНЧЕНКО ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF PANCHENKO AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заява № 66179/14 та 3 інші)

Стислий виклад рішення від 14 жовтня 2021 року

У період з 2004 до 2017 роки усім заявникам, засудженим до довічного позбавлен-ня волі, органи влади неодноразово та у різні дати відмовляли у переведенні до установ виконання покарань, розташованих ближче до місць проживання їх близьких родичів.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скар-жилися на позбавлення їх можливості бачитися зі своїми родичами у зв'язку із помі-щенням до віддалених установ виконання покарань та відмовами органів державної влади у задоволенні їхніх заяв про переведення, що порушило їхні права за статтею 8 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція). За-явники також скаржилися за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції на відмову у доступі до суду та відсутність ефективних національних засобів юридичного захисту у зв'язку з їхніми скаргами за статтею 8 Конвенції.

Розглядаючи скарги за статтею 8 Конвенції Європейський суд вказав, що у 2014 ро-ці до Кримінально-виконавчого кодексу України були внесені зміни. Незважаючи на те, що переведення засудженого до іншої установи можливо лише за виняткових обста-вин, законодавчі зміни передбачали додаткову підставу для переведення — ближче до місця постійного проживання його близьких родичів.

Розглянувши скарги за статтею 8 Конвенції, подані у заявах № 58700/16 і № 38002/17, Європейський суд зазначив, що уповноважені органи влади притримувалися формалістичного та обмежувального підходу до тлумачення і застосування відпо-відного законодавства, не враховуючи індивідуальну ситуацію кожного заявника. По-силаючись на свою попередню практику у справах проти України, Європейський суд констатував порушення статті 8 Конвенції.

Щодо скарги за статтею 6 Конвенції, поданої у заяві № 38002/17, Європейський суд зазначив, що у цій справі, у зв'язку із розбіжністю позицій між загальними та адміні-стративними судами щодо питання наявності у них компетенції розглядати позов за-явника, позов не був розглянутий по суті. З огляду на це Європейський суд дійшов ви-сновку, що така ситуація становила відмову у правосудді, що порушує саму суть пра-ва заявника на доступ до суду та констатував порушення пункту 1 статті 6 Конвенції.

Розглянувши скарги за статтею 13 Конвенції, подані у заяві № 58700/16, Європей-ський суд встановив порушення у зв'язку із широкими дискреційними повноваження-ми новостворених комісій, уповноважених розглядати заяви засуджених про переве-дження, а нечіткість судової практики, яка існувала принаймні до ухвалення Великою Па

ОГОЛОШЕННЯ

У провадженні Вищого антикорупційного суду перебувають матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань № 5201800000000215 від 14 березня 2018 року за обвинуваченням Голобородька Ігоря Валентиновича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 191 КК України, Ведуги Ігоря Володимировича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 191 КК України. Ухвалою Вищого антикорупційного суду від 02 лютого 2021 року постановлено здійснювати спеціальне судове провадження у кримінальному провадженні за обвинуваченням Голобородька Ігоря Валентиновича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 191 КК України, Ведуги Ігоря Володимировича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 191 КК України.

У зв'язку з чим Голобородько Ігор Валентинович, громадянин України, 26.06.1975 року народження, уродженець м. Жовті Води Дніпропетровської області, зареєстрований та останнє відоме місце проживання: вул. Потапова, буд. 30, м. Жовті Води, Дніпропетровська обл., 52210, який обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 191 КК України, викликається в судове засідання, яке відбудеться 21 грудня 2021 року о 16 годині 30 хвилин у приміщенні Вищого антикорупційного суду (місто Київ, проспект Перемоги, 41, телефон +380-44-585-59-51), та Ведуга Ігор Володимирович, громадянин України, 29.10.1963 року народження, уродженець м. Жовті Води, Дніпропетровської області, зареєстрований та останнє відоме місце проживання: вул. Хмельницького, 21, кв. 23А, м. Жовті Води, Дніпропетровська обл., 52210, який обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 191 КК України, викликається в судове засідання, яке відбудеться 21 грудня 2021 року о 16 годині 30 хвилин у приміщенні Вищого антикорупційного суду (місто Київ, проспект Перемоги, 41, телефон +380-44-585-59-51), **головуючий суддя: Крук Є. В., Кравчук О. О., Білоус І. О.**

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження обвинувачений вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Черкаський апеляційний суд викликає обвинуваченого Костенка Валерія Миколайовича, 26 червня 1972 року народження, зареєстрованого та проживаючого: Луганська область, м. Луганськ, вул. Ломоносова, 1а, в судове засідання, яке відбудеться об 11 годині 30 хвилин 09 грудня 2021 року в приміщенні Черкаського апеляційного суду (вул. Гоголя, 316, м. Черкаси, IV-поверх), для участі в розгляді апеляційної скарги представника потерпілих Собченка О. А. та Краснянчука Р. В. — адвоката Закревської Є. О. на вирок Соснівського районного суду м. Черкаси від 23.06.2021 щодо Костенка В. М. у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 171, ч. 2 ст. 365 КК України.

Суддя Юрій БИБА

Дніпровський районний суд міста Києва викликає Черняка Олексія Юрійовича як обвинуваченого на 09 год. 30 хв. 13.12.2021 року у справі за обвинуваченням Черняка Олексія Юрійовича, 27.08.1973 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (в редакції Закону України № 1183-VII від 08.04.2014 «Про внесення змін до Кримінального кодексу України») за адресою: м. Київ, вул. Кошиця, 5, каб. 5.

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя Федосєєв С. В.

Відповідно до наказу Державного агентства лісових ресурсів України від 29.10.2021 р. №713 «Про припинення Державного підприємства «Брошнівське лісове господарство» та затвердження складу Комісії з припинення» **прийнято рішення про припинення діяльності Державного підприємства «Брошнівське лісове господарство»**, код згідно з ЄДРПОУ 22191064, шляхом реорганізації, а саме — приєднання до Державного підприємства «Осмолодське лісове господарство», код згідно з ЄДРПОУ 22191070.

Вимоги кредиторів приймаються у письмовому вигляді протягом двох місяців з дня оприлюднення повідомлення про рішення засновника про припинення шляхом реорганізації Державного підприємства «Брошнівське лісове господарство» за адресою підприємства: 77624, Івано-Франківська область, Калуський район, с. Спас, вул. Сікових Стрільців, 225.

Голова комісії з припинення Л. Безрукий

Дніпровський районний суд міста Києва викликає Гриценка Юрія Федоровича як обвинуваченого на 10 год. 30 хв. 13 грудня 2021 року у справі за обвинуваченням Гриценка Юрія Федоровича, 03.06.1960 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (в редакції Закону України № 1183-VII від 08.04.2014 «Про внесення змін до Кримінального кодексу України») за адресою: м. Київ, вул. Кошиця, 5, каб. 5.

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку.

Суддя Федосєєв С. В.

Святошинський районний суд міста Києва викликає у якості обвинуваченого Янченка Івана Миколайовича для розгляду кримінального провадження, внесеного до ЄРДР за № 42017010000000093 за обвинувальним актом відносно Янченка Івана Миколайовича, обвинуваченого у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України та повідомляє, що підготовче судове засідання відбудеться 13.12.2021 р. о 15.00 год. в приміщенні Святошинського районного суду міста Києва за адресою: м. Київ, вул. Я. Коласа, 27-А.

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя Оздоба М. О.

Святошинський районний суд міста Києва викликає як обвинувачену Самоїлову Олену Василівну для розгляду кримінального провадження, внесеного до ЄРДР за №42016000000003292 відносно Самоїлової Олени Василівни, обвинуваченої у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України та повідомляє, що судове засідання відбудеться 13.12.2021 р. о 14.00 год. в приміщенні Святошинського районного суду міста Києва за адресою: м. Київ, вул. Я. Коласа, 27-А.

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя Оздоба М. О.

Оболонський районний суд м. Києва викликає обвинувачену Котлярову Олену Леонідівну, що обвинувачується у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України у підготовче судове засідання, яке відбудеться 13.12.2021 об 11:30 год. в приміщенні Оболонського районного суду м. Києва, за адресою: м. Київ, вул. М. Тимошенка, 2-Є, 9 кабінет.

Наслідки неприбуття підозрюваного, обвинуваченого, свідка, потерпілого, цивільного відповідача передбачені статтею 139 КПК України, а також наслідки неприбуття обвинуваченого передбачені статтею 323 КПК України, прокурора та захисника — статтею 324 КПК України, потерпілого — статтею 325 КПК України, цивільного позивача, цивільного відповідача та їх представників — статтею 326 КПК України, свідка, спеціаліста, перекладача і експерта — статтею 327 КПК України.

Суддя Жежера О. В.

Дніпровський районний суд міста Києва викликає Гаврилюка Ігоря Івановича як обвинуваченого на 12 год. 00 хв., 13 грудня 2021 року у справі за обвинуваченням Гаврилюка Ігоря Івановича, 01.05.1967 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України за адресою: м. Київ, вул. Кошиця, 5, каб. 105.

Суддя Марія Сазонова

Оголошення про виклик до суду

У провадженні Вищого антикорупційного суду перебуває клопотання старшого детектива Національного бюро Другого відділу детективів Третього підрозділу детективів Головного підрозділу детективів Національного антикорупційного бюро України Медецького Сергія Миколайовича, погоджене прокурором другого відділу Спеціалізованої антикорупційної прокуратури Офісу Генерального прокурора Мусіякою Валентином Володимировичем, про обрання запобіжного заходу у виді тримання під вартою підозрюваного Галантерніка Володимира Іллїча в кримінальному провадженні №42017000000001097 від 10.04.2017.

Ухвалою слідчого судді Вищого антикорупційного суду від 10.11.2021 постановлено здійснювати спеціальне досудове розслідування відносно підозрюваного в даному кримінальному провадженні — Галантерніка Володимира Іллїча, 19.12.1969 р.н.

На підставі вищевикладеного, Вищий антикорупційний суд у порядку ст. 297-5 КПК України викликає в судове засідання на 13 год. 00 хв. 07 грудня 2021 року підозрюваного Галантерніка Володимира Іллїча, 19.12.1969 р.н., для розгляду вищезазначеного клопотання (судове засідання відбудеться в приміщенні Вищого антикорупційного суду за адресою: м. Київ, вул. Хрещатик, 42-А).

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Слідчий суддя Мовчан Н. В.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ОБВИНУВАЧЕНОГО

Шевченківський районний суд м. Чернівці викликає Галкіна Олега Євгеновича, 16.08.1978 р.н., зареєстрованого за адресою: вул. Чапасава, 54/21, м. Дружівка Донецької області, як обвинуваченого в кримінальному провадженні №22021260000000035 за ст. 258-3 ч. 1 КК України.

Судове засідання відбудеться 07 грудня 2021 року на 11:00 год. за адресою: 58001, м. Чернівці, вул. Кафедральна, буд. 4, каб. 19.

З моменту опублікування повістки про виклик обвинуваченого Галкіна Олега Євгеновича у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, останній вважається належним чином ознайомлений з її змістом.

Суддя Одовічен Я. В.

Дніпровський районний суд міста Києва викликає Любобратцеву Наталію Іванівну як обвинувачену на 10 год. 00 хв. 13 грудня 2021 року у справі за обвинуваченням Любобратцевої Наталії Іванівни, 05.10.1954 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (в редакції Закону України № 1183-VII від 08.04.2014 «Про внесення змін до Кримінального кодексу України») за адресою: м. Київ, вул. Кошиця, 5, каб. 5.

У разі неявки обвинуваченої до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя Федосєєв С. В.

Ленінський районний суд м. Кіровограда викликає обвинуваченого Макарова Григорія Євгеновича, 29.11.1980 року народження, проживаючого за адресою: вул. Шевченка, 3, м. Кропивницький, у підготовче судове засідання, яке відбудеться 21 січня 2022 року о 10:00 год. в залі судового засідання № 510 Ленінського районного суду м. Кіровограда за адресою: вул. В. Перспективна, 40, м. Кропивницький, у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудового розслідування за № 42014120050000013 від 09.07.2021, за обвинуваченням Макарова Григорія Євгеновича, 29.11.1980 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 408 КК України.

Явка обвинуваченого Макарова Григорія Євгеновича у вказане підготовче судове засідання обов'язкова. Вразі неможливості з'явитися до суду, просимо повідомити суд завчасно із зазначенням причини неявки.

Суддя О. В. Лук'янова

Дніпровський районний суд міста Києва викликає Єлгазіну Ларису Павліну як обвинувачену на 11 год. 00 хв. 13.12.2021 року у справі за обвинуваченням Єлгазіної Лариси Павлівни, 08.11.1956 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (в редакції Закону України № 1183-VII від 08.04.2014 «Про внесення змін до Кримінального кодексу України») за адресою: м. Київ, вул. Кошиця, 5, каб. 5.

У разі неявки обвинуваченої до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя Федосєєв С. В.

Святошинський районний суд міста Києва викликає як обвинувачену Альошину Світлану Михайлівну для розгляду кримінального провадження з дозволом на здійснення спеціального судового провадження, внесеного до ЄРДР за № 42016000000004018 відносно Альошиної Світлани Михайлівни, обвинуваченої у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України та повідомляє, що судове засідання відбудеться 13.12.2021 р. о 13 год 30 хв в приміщенні Святошинського районного суду міста Києва за адресою: м. Київ, вул. Якуба Коласа, 27-А.

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя Бандура І. С.

Святошинський районний суд міста Києва викликає як обвинувачену Григорову Андрія Івановича для розгляду кримінального провадження, внесеного до ЄРДР за №22017011000000020 відносно Григорову Андрія Івановича, обвинуваченого у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України та повідомляє, що підготовче судове засідання відбудеться 13.12.2021 р. о 14.30 год. в приміщенні Святошинського районного суду міста Києва за адресою: м. Київ, вул. Я. Коласа, 27-А.

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя Оздоба М. О.

Святошинський районний суд міста Києва викликає в якості обвинуваченого Сокола Віктора Степановича, 18.10.1961 року народження, для розгляду кримінального провадження, внесеного 11.11.2016 р. до ЄРДР за № 42016000000003326 відносно Сокола Віктора Степановича, обвинуваченого у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, та повідомляє, що судовий розгляд відбудеться 13.12.2021 р. о 12:00 год. в приміщенні Святошинського районного суду міста Києва за адресою: 03148, м. Київ, вул. Якуба Коласа, 27-А.

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя А. М. Ясальський

Святошинський районний суд міста Києва викликає у якості обвинуваченої Соколову Ірину Олександрівну для розгляду кримінального провадження з дозволом на здійснення спеціального судового провадження, внесеного до ЄРДР за № 42016000000004015 відносно Соколової Ірини Олександрівни, обвинуваченої у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України та повідомляє, що судове засідання відбудеться 13.12.2021 р. о 12 год 30 хв. в приміщенні Святошинського районного суду міста Києва за адресою: м. Київ, вул. Якуба Коласа, 27-А.

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя Бандура І. С.

Голосіївський районний суд міста Києва викликає обвинуваченого Філіпенка Ігоря Юрійовича, 08.09.1963 року народження, (останнє відоме місце проживання: вул. Солов'яненко, 382, смт Козин, Обухівський район, Київська обл., 08711) у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 366, ч. 5 ст. 191 КК України, у підготовче судове засідання, яке відбудеться о 14 годині 30 хвилин 13 грудня 2021 року.

Явка до суду є обов'язковою. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.

Підготовче судове засідання відбудеться в приміщенні Голосіївського районного суду міста Києва за адресою: 03127, м. Київ, вул. Полковника Потехіна, 14-а, зал №33, **(головуючий суддя Дмитрук Наталія Юріївна).**

Відповідно до вимог ст. 323 КПК України з моменту опублікування даного оголошення обвинувачений вважається належним чином ознайомлений з його змістом.

Суддя Жежера О. В.

Оболонський районний суд м. Києва викликає обвинуваченого Дубінцева Сергія Валерійовича у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України у підготовче судове засідання яке відбудеться о 12:00 годині 13.12.2021 року в приміщенні Оболонського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. М. Тимошенка, 2-Є, 9 кабінет.

Наслідки неприбуття підозрюваного, обвинуваченого, свідка, потерпілого, цивільного відповідача передбачені статтею 139 КПК України, а також наслідки неприбуття обвинуваченого передбачені статтею 323 КПК України, прокурора та захисника — статтею 324 КПК України, потерпілого — статтею 325 КПК України, цивільного позивача, цивільного відповідача та їх представників — статтею 326 КПК України, свідка, спеціаліста, перекладача і експерта — статтею 327 КПК України.

Суддя Жежера О. В.

Втрачений судновий білет

на судно «УКА – 95 -К» марки Крим

№27288 на ім'я Кислиця Владислав

Владиславович, **вважати недійсним.**

Втрачений диплом спеціаліста

КВ №21595883 від 30 червня 2003 року про здобуття повної вищої освіти у Київському університеті економіки і технологій транспорту на ім'я ЯКУБОВА Олексія Георгійовича, **вважати недійсним.**

Втрачене свідоцтво про право на спадщину за Законом на 1/4 квартири, що знаходиться за адресою: м. Київ, пр-т Червонозоряний (нині В. Лобановського), буд.126, кв. 17, зареєстроване в реєстрі за № 8-6714 від 21.01.1993 року на ім'я Ткаченко Валентини Трохимівни, **вважати недійсним.**

ОГОЛОШЕННЯ

Південно-східне міжобласне територіальне відділення Антимонопольного комітету України повідомляє, що на офіційному вебсайті Антимонопольного комітету України https://southeastmtv.amcc.gov.ua/timeline?&type=posts&category_id=69 (субсайті Відділення «До уваги суб’єктів господарювання») розміщено інформацію про прийняте розпорядження про початок розгляду справи щодо:

- ФОП Сутисського Дмитра Петровича (місцезнаходження: смт Кринички, вул. Шкільна, буд. 14, кв. 6, ідентифікаційний номер 2642010512), ФОП Миронець Ярослави Андріївни (місцезнаходження: смт Кринички, вул. Шкільна, буд. 14, кв. 6, ідентифікаційний номер 2800122581), ФОП Сутисського Павла Дмитровича (місцезнаходження: смт. Кринички, вул. Шкільна, буд. 14, кв. 6, ідентифікаційний номер 3581800916), ФОП Високопоясної Марії Павлівни (місцезнаходження: м. Кам’янське, вул. Харківська, буд. 71, кв. 10, ідентифікаційний номер 1985918283) та ФОП Кальмус Інни Миколаївни (місцезнаходження: м. Кам’янське, вул. Матросова, буд. 33, кв. 5, ідентифікаційний номер 2751111465).
- ТОВ «БК «БІЛДІНГ БУД» (місцезнаходження: вул. Республіканська, 41, м. Кам’янське, Дніпропетровська область, ідентифікаційний код юридичної особи 42795375) і ТОВ «БГ «АРТ-БУД» (місцезнаходження: пров. Цегельний, 25, м. Кам’янське, Дніпропетровська область, ідентифікаційний код юридичної особи 43404875)».
- ПП «Ентерра» (місцезнаходження: 49041, Дніпропетровська обл., місто Дніпро, Ж/М ТОПОЛЯ-3, будинок 20, корпус 2, квартира 60, ідентифікаційний код — 36442189).

Повістка про виклик обвинуваченого

В провадженні Слов’янського міськрайонного суду Донецької області перебуває кримінальне провадження за обвинуваченням Нічік Юлії Геннадіївни, Марків Ганни Олександрівни у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 191, ч. 3 ст. 28, ч. 2 ст. 366 КК України, та Якімчука Олександра Володимировича у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 191, ч. 3 ст. 28, ч. 2 ст. 366 КК України.

Слов’янський міськрайонний суд Донецької області викликає обвинуваченого Якімчука Олександра Володимировича, 11.06.1971 року народження, останнє відоме зареєстроване місце проживання: м. Донецьк, пров. Кремлівський, 79, в судове засідання з розгляду кримінального провадження за його обвинуваченням у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 191, ч. 3 ст. 28, ч. 2 ст. 366 КК України, розгляд якого здійснюється в порядку спеціального судового провадження, яке відбудеться 06 грудня 2021 року о 14 год. 00 хв. та 08 грудня 2021 року о 10 год. 00 хв. в приміщенні Слов’янського міськрайонного суду Донецької області, за адресою: Донецька область, м. Слов’янськ, вул. Добровольського, буд. 2.

У разі неприбуття у судове засідання обвинувачений повинен повідомити суд про причини неявки, інакше судовий розгляд кримінального провадження здійснюватиметься за його відсутності.

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження обвинувачений вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Суддя Ольга ІПЛЯШЕВИЧ

Слов’янським міськрайонним судом Донецької області (вул. Добровольського, 2, м. Слов’янськ, Донецька область, 84100) розглядається кримінальне провадження відносно Вихристюка Дмитра Валерійовича, обвинуваченого у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 110, ч. 2 ст. 260, ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Обвинувачений: Вихристюк Дмитро Валерійович, останнє місце реєстрації: вул. 40 років України, буд. 44, кв. 170, м. Горлівка, Донецька область, викликається на 07 грудня 2021 року на 11 год. 00 хв., 16 грудня 2021 року на 09 год. 00 хв. та на 21 грудня 2021 року на 09 год. 00 хв. до суду для участі у розгляді справи по суті.

Суддя Сергій ПРОНІН

18 грудня 2021 року о 13-00 відбудуться збори інвесторів, потерпілих від діяльності ПБК «ЕЛІТА-ЦЕНТР»

за об’єктом по вул. Курнатовського, 76.

Збори відбудуться в готелі «Турист» на 20 поверсі, 20 офіс.

(ст. метро «Лівобережна»).

Запрошуємо всіх інвесторів з об’єкту по вул. Курнатовського, 76.

ОГОЛОШЕННЯ №5 про проведення конкурсу з придбання квартир на вторинному ринку ГУНП в Київській області

Головне управління Національної поліції в Київській області проводить конкурс з придбання квартир на вторинному ринку в Київській області (в населених пунктах, які розташовані на відстані до 15 км від меж міста Києва) для забезпечення житлом поліцейських та працівників ГУНП в Київській області.

Джерело фінансування конкурсу: кошти Державного бюджету України.

Предмет закупівлі: одна однокімнатна квартира (від 30 м² до 44,34 м²).

Стан квартир, що пропонується до придбання, повинен бути придатний для проживання, будівельні роботи виконані згідно з нормами, стандартами і правилами.

Конкурсна документація та зміни до неї розміщуються на вебсайті mvs.gov.ua.

Конкурсна комісія працює за адресою: вул. Воздвиженська, буд. 2/1, каб. № 308, м. Київ, Україна, 04071, понеділок-четвер з 09.00 до 18.00, п’ятниця з 09.00 до 16.45, перерва з 13.00 до 13.45, інформація за тел. (044) 5277373.

Строк подання конкурсних пропозицій: до 15.00 09 грудня 2021 року.

Конкурс відбудеться: об 11.00 10 грудня 2021 року за адресою: вул. Володимирська, буд. 15, актовa зала, м. Київ.

Голова конкурсної комісії Павло ПАНФЬОРОВ

29.11.2021

У провадженні Галицького районного суду м. Львова у складі ***головуючого судді Романюка В. Ф.*** знаходиться кримінальне провадження за обвинуваченням Сасенка Олександра Миколайовича 20 березня 1974 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 Кримінального кодексу України.

Повідляємо, що розгляд даної справи судом призначено на 14.12.2021 року о 16 год. 00 хв. у приміщенні Галицького районного суду м. Львова, за адресою: м. Львів, вул. Чоловського, 2.

Попереджаємо Сасенка Олександра Миколайовича, 20 березня 1974 року народження, зареєстрованого за адресою: Харківська обл., Дергачівський р-н, смт Вільшани, пров. Скнаріна, буд. 5, проживаючого за адресою: м. Харків, просп. Тракторобудівників, буд. 100 А, кв. 80, що у випадку Вашої неявки у судове засідання на вищевказані дату та час, справу буде розглянуто у Вашій відсутності на підставі наявних доказів у матеріалах справи.

Повідомлення про надання дозволу на спеціальне досудове розслідування та повістка про виклик підозрюваного Салєєва Віталія Федоровича

м. Северодонецьк 02.12.2021

Ухвалою слідчого судді Северодонецького міського суду Луганської області від 01.12.2021 № 428/10132/21 надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування стосовно Салєєва Віталія Федоровича, 18.07.1969 року народження, що зареєстрований та проживає за адресою: м. Луганськ, у кримінальному провадженні № 22021130000000179 від 25.08.2021.

На підставі ст. ст. 133, 135 КПК України прошу Вас з’явитися на 10 год. 00 хв. 03.01.2022, 04.01.2022 та 05.01.2022 в Луганську обласну прокуратуру за адресою: Луганська область, м. Северодонецьк, вул. Б. Ліщини, 27 до начальника відділу Луганської обласної прокуратури Трофименко Поліни Валеріївни (каб. 102) для участі у допиті як підозрюваного у кримінальному провадженні № 22021130000000179 від 25.08.2021 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України, проведенні інших слідчих та процесуальних дій, вручення повідомлення про завершення досудового розслідування, надання доступу до матеріалів досудового розслідування, вручення обвинувального акта та реєстру матеріалів досудового розслідування.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття вказані в ст. ст. 138, 139 КПК України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ДО СЛІДЧОГО

Підозрювана Грабко Наталія Валеріївна, 14.02.1980 р.н., зареєстрована за адресою: м. Луганськ, кв-л Шевченка, буд. 14, кв. 47, в порядку ст.ст. 133, 135 КПК України викликається на 10 год. 00 хв. 08.12.2021, 09.12.2021 та 10.12.2021 до слідчого СВ 3 управління ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях Рязанцевої Аріни Ігорівни за адресою: Луганська обл., м. Северодонецьк, вул. Федоренко, 21, для допиту як підозрюваної та проведення інших процесуальних дій у кримінальному провадженні № 22018130000000351 від 24.10.2018. Наслідки та поважні причини неприбуття особи на виклик визначені ст.ст.138-139 КПК України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ДО СЛІДЧОГО

Підозрюваний Протасов Максим Олексійович, 21.02.1976 р.н., зареєстрований за адресою: Луганська область, Антрацитівський район, с. Краснолуцький, вул. Ювілейна, буд. 19, в порядку ст.ст. 133, 135 КПК України викликається на 10 год. 00 хв. 08.12.2021, 09.12.2021 та 10.12.2021 до слідчого СВ 3 управління ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях Назаренка Костянтина Дмитровича за адресою: Луганська обл., м. Северодонецьк, вул. Федоренко, 21, для допиту як підозрюваного та проведення інших процесуальних дій у кримінальному провадженні №22019130000000091 від 11.05.2019. Наслідки та поважні причини неприбуття особи на виклик визначені ст.ст. 138-139 КПК України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Підозрюваний Медвідь Михайло Григорович, який проживає за адресою: м. Донецьк, вул. Арбатська, 35 викликається **08.12.2021, 09.12.2021 та 10.12.2021 о 15 год. 00 хв.** до УСБУ в Чернігівській області (м. Чернігів, вул. Шевченка, 28, каб.120, слідчий Шестопад Г. М., тел. (0462)67-62-08) для допиту як підозрюваного та участі в інших процесуальних діях у кримінальному провадженні № 42020000000000145.

Стаття 138 КПК України. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання; 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення; 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини); 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо; 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров’я у зв’язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад; 6) смерть близьких родичів, членів сім’ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю; 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик; 8) інші обставини, які об’єктивно унеможливають з’явлення особи на виклик.

Відповідно до **статті 139 КПК України** у випадку неявки підозрюваного без поважних причин або неповідомлення про причини свого неприбуття на виклик слідчого, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: від 0,25 до 0,5 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб. Також до підозрюваного може бути застосовано привід.

Ухилення від явки на виклик слідчого (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, який оголошений у міжнародний розшук, та/або який виїхав, та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаній Верховною Радою України державою-агресором, є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

Повідомлення про відкриття спадщини

Доводимо до відома всіх спадкоємців, що 17.10.2021 року відкрилась спадщина після померлої — **Гаврильсої Тамари Семенівни**, 02.08.1942 року народження. Якщо Ви бажаєте прийняти спадщину, просимо Вас до 17.04.2022 року звернутись особисто або надіслати заяву про прийняття спадщини до Мельник О. Г., приватного нотаріуса Запорізького міського нотаріального округу за адресою: 69035, Україна, м. Запоріжжя, вул. Незалежної України, буд. 68а, прим. 36. У разі неотримання від Вас відповіді по закінченню вищевказаного терміну, свідоцтво про право на спадщину буде видано іншим спадкоємцям, що прийняли спадщину.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Підозрюваний Кусюк Сергій Миколайович, 01.12.1966 р.н., зареєстрований за адресою: м. Київ, вул. Урлівська, 11/44, кв. 347, відповідно до вимог ст. ст. 133-135, 297-5 КПК України викликається із захисником 10.12.2021 на 14 год. до Офісу Генерального прокурора (м. Київ, вул. Борисоглібська, 18, каб. № 209) до прокурора ОГП Дубовик М. В., 097-780-91-44, для допиту в якості підозрюваного та проведення інших слідчих та процесуальних дій у кримінальному провадженні № 42016000000000532.

Додатково інформуємо, що 25.03.2021 надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування відносно Кусюка С. М.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття зазначені у ст.ст. 138-139 КПК України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Підозрюваний Маркевич Віталій Олександрович, 29.05.1981 р.н., адреса місця реєстрації та останнє відоме місце проживання: смт Лисянка Лисянського району Черкаської області, вул. Бужанська, 49, відповідно до вимог ст. ст. 133-135, 297-5 КПК України викликається із захисником 10.12.2021 на 15 год. до Офісу Генерального прокурора (м. Київ, вул. Борисоглібська, 18, каб. № 209) до прокурора ОГП Дубовик М. В., 097-780-91-44, для допиту в якості підозрюваного та проведення інших слідчих та процесуальних дій у кримінальному провадженні № 42016000000000532.

Додатково інформуємо, що 05.03.2021 надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування відносно Маркевича В. О.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття зазначені у ст.ст. 138-139 КПК України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Підозрюваний Радчук Олександр Володимирович, 19.10.1989 р.н., зареєстрований за адресою: м. Київ, пр. Червонозоряний (Лобановського), 152-А, гуртожиток, відповідно до вимог ст. ст. 133-135, 297-5 КПК України викликається із захисником 10.12.2021 на 11 год. до Офісу Генерального прокурора (м. Київ, вул. Борисоглібська, 18, каб. № 209) до прокурора ОГП Дубовик М. В., 097-780-91-44, для допиту в якості підозрюваного та проведення інших слідчих та процесуальних дій у кримінальному провадженні № 42016000000000532.

Додатково інформуємо, що 10.03.2021 надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування відносно Радчука О. В.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття зазначені у ст.ст. 138-139 КПК України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Підозрюваний Діулін Богдан Русланович, 16.06.1991 р.н., знятий з реєстрації за адресою: м. Київ, пр. Червонозоряний (Лобановського), 152-А, гуртожиток, у зв’язку із вибуттям до Луганської області, м. Северодонецьк, вул. Федоренка, 19, кв. 9, відповідно до вимог ст. ст. 133-135, 297-5 КПК України викликається із захисником 10.12.2021 на 10 год. до Офісу Генерального прокурора (м. Київ, вул. Борисоглібська, 18, каб. № 209) до прокурора ОГП Дубовик М. В., 097-780-91-44, для допиту в якості підозрюваного та проведення інших слідчих та процесуальних дій у кримінальному провадженні № 42016000000000532.

Додатково інформуємо, що 10.03.2021 надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування відносно Діуліна Б. Р.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття зазначені у ст.ст. 138-139 КПК України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Підозрюваний Кисіль Сергій Михайлович, 10.08.1982 р.н., зареєстрований за адресою: м. Київ, вул. Ломоносова, 28/41 (гуртожиток), відповідно до вимог ст. ст. 133-135, 297-5 КПК України викликається із захисником 10.12.2021 на 12 год. до Офісу Генерального прокурора (м. Київ, вул. Борисоглібська, 18, каб. № 209) до прокурора ОГП Дубовик М. В., 097-780-91-44, для допиту в якості підозрюваного та проведення інших слідчих та процесуальних дій у кримінальному провадженні № 42016000000000532.

Додатково інформуємо, що 25.03.2021 надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування відносно Кисіля С.М.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття зазначені у ст.ст. 138-139 КПК України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Підозрюваний Сизін Антон Олександрович, 02.08.1990 р.н., адреса місця реєстрації та останнє відоме місце проживання: м. Черкаси, вул. В’ячеслава Галви (попередня назва — Руднева), буд. 39, кв. 117, відповідно до вимог ст. ст. 133-135, 297-5 КПК України викликається із захисником 10.12.2021 на 16 год. до Офісу Генерального прокурора (м. Київ, вул. Борисоглібська, 18, каб. № 209) до прокурора ОГП Дубовик М. В., 097-780-91-44, для допиту в якості підозрюваного та проведення інших слідчих та процесуальних дій у кримінальному провадженні № 42016000000000532.

Додатково інформуємо, що 05.03.2021 надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування відносно Сизіна А. О.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття зазначені у ст.ст. 138-139 КПК України.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Свідки мужності й героїзму

ДАЛЕКЕ-БЛИЗЬКЕ. Експертиза підтвердила автентичність нагород за подвиги під час Другої світової війни воїнів Оршанецького гвардійського полку

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

У музеї Головного центру підготовки особового складу Державної прикордонної служби України імені генерал-майора Ігоря Момота в Оршанці під Черкасами зберігають нагороди, які належали колишньому 360-му гвардійському артилерійському Оршанецькому полку, нині — військовій частині 9930. Це найвищі відзнаки, які символізують масштабні ратні подвиги, що вплинули на хід історії. Ця цілісна добірка нагород славного військового підрозділу має невелику тиражність.

Як свідчать документи, орденом Олександра Невського полк нагороджено 15 вересня 1944 року за зразкове виконання завдань командування у боях з німецькими загарбниками, за завоювання польським містом Остроленка та фортецею і проявлену доблесть та мужність. Орденом Михайла Кутузова III ступеня — 19 лютого 1945 року за зразкове виконання завдань командування у боях з німецькими загарбниками під час прориву оборони німців південніше від Варшави й виявлену при цьому доблесть та мужність. Орденом Олександра Суворова III ступеня — 28 травня 1945 року за зразкове виконання завдань командування в боях під час прориву оборони німців й наступу на Берлін і проявлену доблесть та мужність.

Оскільки ці нагороди — визнання славних подвигів артилеристів, свідчення їхньої мужності та героїзму, виникла думка передати їх у державні музейні фонди, аби з ними могли ознайомитися якомога більше відвідувачів. Однак перед тим як передавати реліквії до інших музейних установ, вирішили перевірити їхню автентичність. Ось так і потра-

пили ордени та нагородні документи до Черкаського науково-дослідного експертно-криміналістичного центру МВС України. Тут їх досліджував експерт-мистецтвознавець Черкаського НДЕКЦ МВС Ігор Солодовников.

Як розповів експерт, щоб упевнитися в автентичності, він з'ясував, яким способом їх виготовлено. Брав навіть пробу металу, хоч мистецтвознавча експертиза й не передбачає такого дослідження. Встановив, що це 925 проба срібла, й це відповідає оригінальному виконанню. Але більший акцент зробив на дослідженні способу виготовлення — такі нагороди випускали тоді методом штампування у промислових умовах виробництва. Спеціальні матриці, які застосовували, залишали на металі певні сліди (борозни, траси). Їх майже неможливо підробити. За допомогою збільшувального приладу вдалося їх побачити й підтвердити, що нагороди справжні. Відіграє велику роль і метод пайки — гвинтовий штифт припаяно до основи. Коли підробляють такі речі, з такою пайкою — сріблом по сріблу — виникають проблеми.

Ще один із методів перевірити автентичність — встановити спосіб нанесення клейма. Тут застосовували штампування. А ще майстер вручну вирізає серійний номер ордена — можна навіть знайти певні ознаки його почерку. Ордени виготовляли партіями, тож експерт визначив тип та різновид нагороди, звіривши з літературою в каталогах. Звірився із думкою ще одного фахівця в Черкасах, який теж підтвердив автентичність нагород.

До речі, співпраця експертів з Головним центром підготовки особового складу Державної прикордонної служби України імені ге-

Навіть потримавши в руках такі нагороди, відчуваєш чимало емоцій, багато над чим замислюєшся з огляду на ментальну й історичну їхню цінність, вважає експерт-мистецтвознавець Черкаського НДЕКЦ МВС Ігор Солодовников

нерал-майора Ігоря Момота триває роками. Багато цікавого зроблено спільними зусиллями для збереження пам'яті загиблих прикордонників у період Другої світової війни, проведено дослідження солдатських медальйонів та розшукано родичів загиблих героїв, поповнюють експозицію музею новими знахідками, триває наполеглива робота з дослідження історії.

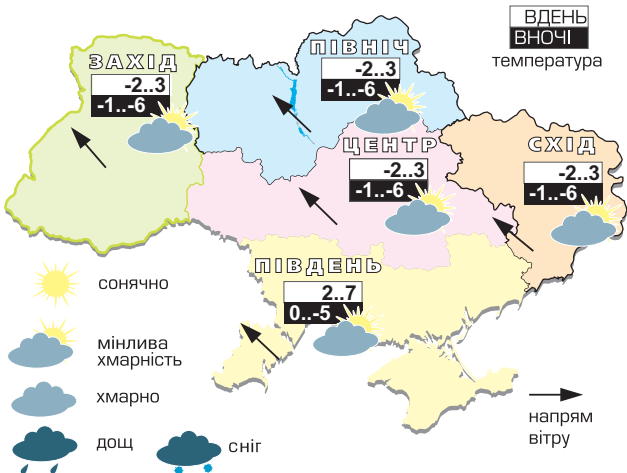
А доки тривали дослідження експертів, у військовій частині засумнівалися: чи варто, мовляв, передавати нагороди до іншого музею. Адрже зберігають їх в Оршанці, який відвідує багато дослідників історії Другої світової війни, ніскільки не гірше, ніж у столичних музеях. Умови для зберігання експонатів тут відповідають чинним нормативам, охорона — теж. Та й, на думку Ігоря Солодовникова, краще залишити їх у військовій частині, адрже

надійніше їх зберігати саме тут.

Як свідчить практика, нині нерідко експерти виявляють підробки. Ось і в Черкаському НДЕКЦ МВС під час досліджень виявлено чимало підробок, зокрема ордена Червоного прапора, інших нагород. Нині ця тема актуальна, адже вартість таких раритетних речей досить висока й дехто бачить у цьому можливість незаконного заробітку.

Центр може надавати довідку про автентичність таких речей. Із такою потребою іноді звертаються й громадяни. Але найчастіше на дослідження потрапляють предмети фалеристики від спецслужб, які вилучають ордени і медалі під час спроб перевезення контрабанди. Близько третини мистецтвознавчих досліджень — саме предмети фалеристики й нумізматики, які намагалися різними способами вивезти за кордон.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 5 ГРУДНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	-1 -6	-2 +3	Черкаська	-3 -8	-1 +4
Житомирська	-1 -6	-2 +3	Кіровоградська	-2 -7	-2 +3
Чернігівська	-1 -6	+2 -3	Полтавська	-1 -6	+2 -3
Сумська	-2 -7	+2 -3	Дніпропетровська	-1 -6	-2 +3
Закарпатська	-1 -6	-1 +4	Одеська	+1 -4	+4 +9
Рівненська	-1 -6	+2 -3	Миколаївська	0 -5	+1 +6
Львівська	-1 -6	+2 -3	Херсонська	0 -5	+2 +7
Івано-Франківська	-1 -6	-2 +3	Запорізька	+1 -4	+1 +6
Волинська	0 -5	-2 +3	Харківська	-2 -7	+2 -3
Хмельницька	0 -5	+2 -3	Донецька	0 -5	-1 +4
Чернівецька	-2 -7	+2 -3	Луганська	-1 -6	-2 +3
Тернопільська	-1 -6	-2 +3	Крим	+1 -4	+4 +9
Вінницька	-1 -6	-2 +3	Київ	-2 -4	0 +2

Укргідрометцентр

ОГОЛОШЕННЯ

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ДЗИГУНОВА Ю.Ю.

Громадянин України Дзигунов Юрій Юрійович, 22.11.1984 р.н., зареєстрований за адресою: вул. Самарця, 80, м. Олешки (Цюрупинськ), Херсонської області, паспорт серія МО № 909461, виданий 30.01.2001, на підставі ст. ст. 133, 135, 139 КПК України, Вам необхідно з'явитися в період часу з 09 год. 00 хв. до 18 год. 00 хв. 08.12.2021, 09.12.2021 та 10.12.2021 до слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях, Прудських Вадима Володимировича за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Морських Десантників, буд. 20, кабінет № 6, для вручення Вам письмового повідомлення про зміну раніш повідомленої підозри та про нову підозру, допиту Вас як підозрюваного та проведення інших слідчих (процесуальних) дій за Вашою участю у кримінальному провадженні №22016230000000021, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань 05.04.2016 за ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 110, ч. 2 ст. 260 КК України.

Разом з цим повідомляємо, що у разі неприбуття на виклик слідчого без поважних причин, перелік яких наведений у ст. 138 КПК України, настають наслідки, передбачені ст. 139 КПК України.

Соснівський районний суд м.Черкаси викликає в судові засідання як обвинуваченого Кирпу Валерія Григоровича, 17.10.1976 р.н., уродженця м.Кремінна Луганської області, громадянина України, зареєстрованого за адресою: Луганська область, Красноріченське, вул. Б. Хмельницького, 30.

Судове засідання відбудеться 17 грудня 2021 року о 10:00 год. в приміщенні суду за адресою: м. Черкаси, вул. Гоголя, 316, каб. 218.

Суддя Рябуха Ю.В.

Повістка про виклик обвинуваченого

Обвинувачений Шпір Михайло Федорович, 16.08.1986 р.н., уродженець м. Чернівці Чернівецької області, останнє відоме місце проживання: с. Крихівці, вул. Роксолани, 16/1 Івано-Франківської територіальної громади Івано-Франківської області, на підставі ст.ст.134, 135, 297-5, 323 КПК України, Вам необхідно з'явитися 10.12.2021 на 10 год 00 хв до Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області, за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, буд. №11, 2 поверх, зал №17, для розгляду кримінального провадження про обвинувачення Шпіра Михайла Федоровича у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч.1 ст.161, ч.2 ст.463-1 КК України.

Суддя Олеся ЗЕЛЕНКО

Державне агентство резерву України

оголошує повторний аукціон з реалізації консервів м'ясних вищого сорту у металевих банках, масою нетто 1/525Г (ДСТУ 4450:2005).

Аукціон відбудеться 15 грудня 2021 року о 15:00 год.
Контактні телефони осіб, відповідальних за проведення аукціону: Отрок Н.А. тел.: (098) 988-97-64, Шевченко Н.А. тел.: (096) 198-21-82.
Детальна інформація про умови проведення аукціону розміщена на офіційному вебсайті Держрезерву України – www.rezerv.gov.ua.

ФОТОФАКТ

ПЕРЕМОГА. Лазерна артінсталяція на базі димарів заводу, який не працює, у місті Дніпро перемогла у престижному міжнародному конкурсі світлового дизайну LIT Awards. Про це повідомляє пресслужба Дніпровської міської ради.

«Артінсталяція Dnipro Light Flowers перемогла у щорічному конкурсі LIT Awards — глобальній премії інноваційних проєктів у галузі світлового дизайну.

Фото з сайту dniprocity.gov.ua